

OBĚTI
KOMUNISMU
SE NESMÍ ZAPOMENOUT

Second Class Postage Paid at Berwyn, Illinois

DENNÍ HLASATEL

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen 1891

USPS 002670 • VOL. CII

STŘEDA 16. ÚNORA 1994 — ČÍSLO 78 — WEDNESDAY FEBRUARY 16, 1994

65c

Jakou cestou jde naše země?

Z. Spálovský, Kroměříž

Kam kráčí a kam ji vlečou?

Plným právem pokládám tyto otázky a klást budu i další, bez ohledu na postavení a funkce těch, kterým jsou určeny.

Od 25. února 1948, t.j. od svých 16ti let jsem se postavil proti komunistickému teroru a zvůli. Byl jsem za to čtyřikrát vězněn a tvrdě pronásledován, zbaven veškerých práv jako podčlověk. Neustoupil jsem a neuznal jsem komunistický systém a nepřijal ho. Poznal jsem ve svých 19ti letech jejich mučírny a první vězení, proto plným právem žádám postavit komunisty mimo zákon a prohlásit je za zločineckou a fašistickou organizaci.

Jsem bez viny, proto mohu hodit kamenem a toho se bojí nejen staří, ale i staronoví mocipáni. Zase mi berou právo bránit naši zemi a Tebe můj lide. Dokázal jsem vydržet to peklo, kterým jsem prošel, protože jsem věděl jedno, a to mi dávalo sílu: "Bez naší země a Tebe můj lide, můj život nemá smysl." Naši zemi jsem přísahal věrnost v dobách nejtěžších, v r. 1942 v Heydrichiádě a ta přísaha desetiletého kluka platí na celý život. Další přísahu jsem skládal v r. 1951, když odcházeli moji spoluvězni na

Pokračování na str. 5

Partnerství pro mír?

Jan Černý

Já nevím, co si o Středoevropanech, které v Mnichově i v Jaltě prodali, vlastně myslí titíž makléři, ale vím, co si o nich myslí znovu prodávaný a nesmysly uražený lid.

V lidové odezvě na nový jaltský páchnoucí návrh "Partnerství pro mír" převažují nepsatelná slova, ale ozývá se i posměch nad průhledností záměrů sebejistých řiditelů světa. Rusko, jež prožívá vnitřní krizi, tím nepodpoří, nezastraší ani neobalamutí, a zkušené Středoevropany tím méně. Heslo je možná míněno i jako útěsný opiát pro znejistělé postkomunistické vlády, které se bojí hněvu zklamanych a podvedených občanů. Přitom bilionově drahé křísení zvadělého pólu původní bipolarity, je mrháním peněz všech daňových poplatníků světa. Akční supervelmoc toho jako vždy zaplatí nejméně. A když, bude to platba metodou "tužka a papír". Na této světové, brusovně a makléřsky propojené, metodě je ostatně založeno veškeré dnešní hospodářství, bankovníctví a ekonomika, které stojí před epochálním krachem.

"Partnerství pro mír" zní pro lid spíš jako "Ostroctví pro mír". Pro

Pokračování na str.5

NENÍ ROK JAKO ROK

Ing. Jaromír Thuma, Praha

První den roku 1990 se vykulil z euforického oblaku za zvonění klíčů. Jeho symbolem se stal samet a heslem smysluplné "Nejsme jako oni!". Komunisté byli zalezlí (jak se později ukázalo jen na oko), nekomunisté jásalí pod balkóny. Nad hlavou veledisidenta se vznášela svatozář. Díky tomu nezřel oslněný dav narůžovělé stíny, plížící se v pozadí do blízkosti předem vybraných křesel. Co bylo dál netřeba připomínat. Prožili jsme to a prožíváme. Svatozář nejsmysluplnějšího ze smysluplných však brzy začala ztrácet jas, až posléze vybledla docela. Zbyla z ní jen hrstka podivně zapáchajícího kalu. Vyskytli se dokonce i lidé, kteří začali tvrdit, že ve skutečnosti vůbec o žádnou svatozář nešlo. Že to byla jen pořádně velká hrouda másla na hlavě. Do nejvyšších funkcí poslušně nastupovali zástupci poražené komunistické moci a příčinlivě se přeškolovali na demokraty. Inu, stranická kázeň byla odjakživa soudruhům vlastní. Není tedy divu, že poslušně zvedli ruce v parlamentu a dali svůj hlas sametovému idolu nové doby. V dobré víře, že na ně nezapomene.

Pokrač. na str. 4

DRÁŽDANY PAMATUJÍ

Návštěvníci si prohlížejí trosky kostela Frauenkirche v Drážďanech minulou neděli, při 49. výročí náletu spojenců, který zničil chrám a velkou část německého města Dresden poblíž severní hranice Čech.

METAMORFOSA

(Mikropovídka ze současnosti)

Dr. Benedikt Komár, Chrudim

Kdo nekrade, ten okrádá rodinu, řekl si za času socialistického budování komunální malíř pokojů Tonda Štafle. Vzal pytel malířské hlínky, pár kelímků tónovacích barev a novou štětku a sypal s tím hezky domů. Neboť své řemeslo tak miloval, že bez něho nemohl být ani o sobotách a nedělích. Vždyť bylo tolik lidí, kteří potřebovali vymalovat. A byli rádi, když jim to ve dni volna sfouknul, jako melouch. A Tonda Štafle maloval jedna radost. Štafle klapaly, stěny pokojů vykvétaly čistotou a do kapsy mistra padaly krásné zeleňoučké stokoruny. Zelenou barvu měl vůbec ze všeho nejraději. Však i auto Škoda, na které si o sobotách a nedělích vymaloval, si koupil v této barvě. Nekupoval ji pro své potěšení. Bylo to jinak. Bez ní by býval nestačil dostatečně rychle uskutečňovat své soboto-nedělní přesuny z melouchu na melouch. To v týdnu už tak pospíchat nemusel. Komunální tempo bylo ryze socialistické. V pondělí byl po soboto-nedělním shonu zpravidla tak utahán, že do práce raději ani nešel. V úterý pak byla na pořadu důležitá stranická jednání a tak štafle a štětky musely odpočívat. On byl Tonda Štafle nejenom malíř pokojů, ale také, a to především, dobrý komunista! To jej zavazovalo. Nemohl si přece dovolit, aby na nějaké partajnické schůzi chyběl. Toho by mohly využít nějaké ty imperialistické zrůdy! To byl také důvod, pro který nemohl ve středu vynechat cvičení Lidových milic. Kvěry a kulometry bylo třeba stále udržovat v čistotě a připravenosti, pro případ, že by se nějaká oposiční chátra odvážila stanout proti socialismu! Když se ve štábu, zasedajícím zpravidla v hospodě Na růžku, řešila taktika boje proti nepřítelům dělnické třídy, připadal si Tonda Štafle

Pokračování na str. 4

Na shledanou, Mr. Clinton!

Na židovském hřbitově na Starém Městě v Praze

Večeře v hospodě "U tygra"

Ze země milované

■ **SARAJEVO, Bosna-Hercegovina**
Srbové, obléhající Sarajevo, pokračují v uskladňování svých děl a velkých zbraní na místech, určených Společností národů po dojednání kompromisu, který dovoluje Srbům odevzdat těžké zbraně do srbských základů, nad nimiž má UN dozor.

Od čtvrtka minulého týdne srbské dělostřelectvo téměř utichlo.

Čtyřdenní příměří v Sarajevě je stále ještě nejisté, proto americké vyslanectví sbalilo svých 35 rodin diplomatů a poslalo je z Bělehradu domů. Také vyslanci jiných národů jsou nabádáni, aby opustili Jugoslávii, z obavy že by se Srbové mohli mstít, kdyby začaly nálety.

Bosenský prezident Alija Izetbegović řekl o příměří "je to první krok, ale nedává nám svobodu". Asi 200.000 lidí bylo zabito nebo byli hlášeni jako nezvěstní od začát-

ku války v dubnu 1992, kdy se Bosna odtrhla od Srby ovládané jugoslávské federace.

■ **ALMATY (dříve Alma-Ata), Kazachstán**

President Nursultan Nazarbajev který je tento týden na návštěvě ve Washingtonu, je považován za nejúspěšnějšího a nejzodpovědnějšího vůdce z patnácti států, utvořených ze Sovětského svazu.

Nazarbajev slíbil, že odstraní víc než 1,600 nukleárních válečných hlavic ze své středoasijské země. Také se mu podařilo vyhnout se krvavým konfliktům mezi etnickými skupinami, kterým podlehl mnohé jiné dřívější sovětské republiky. A přes vážné hospodářské nesnáze, včetně vysoké inflace, vidí president lepší dny na obzoru. Mnoho západních společností při-

chází do Kazachstánu, aby těžily jeho nesmírná podzemní ložiska oleje a jiného nerostného bohatství.

■ **WASHINGTON**

Konečný plán reformy zdravotní péče začne nabývat formy asi za dva měsíce. Hlavním jeho bodem bude všeobecný přístup spíše než Clintonovo krytí všech občanů, jak v neděli oznámil menšinový vůdce Robert Dole.

Dole mluvil na programu NBC "Meet the Press", a řekl že Clinton a Hillary Rodham Clinton "si zaslouží kredit za to, že debatu začali", ale že budou muset udělat velké kompromisy, aby plán byl schválen.

Řekl, že očekává, že plán bude hotov k rozhodování asi za dva měsíce, a že reforma bude schválena tento rok. Zmínil se také o možnosti, že on a senátor Daniel P. Moynihan připraví svůj vlastní plán. "Myslím, že existuje pocit, že bude navržen nový plán - kombinace prvků Clintonova plánu druhých soutěžících plánů předložených členy Kongresu.

Řekl, že reforma zdravotní péče by měla být financována ušetřením na Medicare a Medicaid. "Rozšíříme ji až ušetříme, ne abychom ji rozšiřovali a teprve pak na ni platili.

Clinton řekl, že by vetoval jakýkoli zákon, který nezaručí krytí pro všechny Američany, ale Dole řekl, že konečný plán bude mít "univerzální přístup a možná univerzální krytí jako cíl."

■ **CHICAGO**

Cicarský občan s historií zapalování ohňů byl v neděli obviněn z vraždy a žhářství v nemocnici MacNeal Memorial Hospital v Berwynu, předměstí Chicaga, přičemž přišel o život jeden pacient a asi 65 jiných muselo být evakuováno.

Brian Gancarczyk, 23, bydlícím v Ciceru, který byl pacientem v detoxikační jednotce nemocnice údajně v sobotu založil oheň na čtvrtém poschodí severní budovy nemocnice tak, že nacpal časopisy pod postel v odpočívárně a zapálil je zapalovačem na cigarety, jak sdělil velitel berwynské policie Ro-

nald Volanti.

"Zdálo se, že byl rozmrzen nad docházením do detoxikační jednotky," řekl Volanti.

Při ohni, který vznikl v 9:45 večer, zahynul James Shreve ze Cicera. Dva policejní důstojníci a dva členové nemocničního štábu byli zraněni a ošetřeni.

Podle zprávy policie byl Gancarczyk usvědčen v r. 1990 ze žhářství v Ciceru a zato si odsluhoval čtyřletou probaci. Byl také trestán pro ublížení na těle v r. 1992, jak potvrdil Volanti.

Policie začala stěhovat pacienty zpět do severní budovy v neděli.

■ **LISABON, Angola**

Občanská válka v Angole je marná, ale rebelové Unita nesloží zbraně dokud jim vláda nedá podíl na moci, podle vůdce rebelů Jonase Savimbiho. Řekl při interview, že má dost zbraní a partyzánů na dalších deset let. Nejméně 450,000 Angolanů bylo zabito od roku 1975.

■ **NEW YORK**

Vězeň ve státě Maryland, který očekává smrt v plynové komoře, souhlasí s tím, aby byla jeho smrt natočena na videopásku, aby jeho spoluvězeň mohl ukázat, že tato metoda je "krutý a neobvyklý" trest. Takový trest zakazuje osmý dodatek k ústavě, ale nedefinuje jej.

John Thanos, který má být usmrcen plynem na jaře tohoto roku, což bude první poprava v Marylandu od r. 1961, dal svůj souhlas na žádost právních zástupců spoluvězně Donalda Thomase. Tito doufají, že páska dokáže, že poprava smrtícím plynem je nekonstituční.

Thomas má být popraven za vraždu tří nedospělých — teenagers. Byl usvědčen v r. 1982 z dvojnásobné vraždy a znásilnění.

Federální soudce v Baltimore fotografování schválil, spolu s použitím elektroencefalografu, který měří elektrické síly v mozku.

Toto by bylo druhé natáčení na videopásku. První, z r. 1992, nebylo nikdy ukázáno a podle hlášení bylo zničeno.

Udělejte vašim doma radost v tomto roce
a předplaťte jim Hlasatel.

Pro vás je to mnohem snadnější než pro ně.

Naše zprávy jsou pořád aktuální.

Pomůžete jim a nám také.

CENY PŘES MOŘE V U.S. DOLARECH:

Denní a Nedělní	Nedělní pouze
• 3 měsíce \$ 45.00	\$26.00
• 6 měsíců \$ 84.00	\$45.00
• 12 měsíců \$150.00	\$78.00

Czechoslovak Daily Herald

DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935
Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (in US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$30.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$28.00	6 months \$55.00	\$33.00
12 months \$80.00	\$50.00	12 months \$99.00	\$60.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí všídycky s uveřejněnými články shodovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslané články. Zasláné rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS in US Dollars

3 months \$ 45.00	\$26.00
6 months \$ 84.00	\$45.00
12 months \$150.00	\$78.00

Důvěrná informace z jednání sovětských a německých expertů o geopolitických problémech střední Evropy

- Ženeva, září 1990

■ SRN požaduje na SSSR kompenzace za anektované východní Prusko a za prostor východně od Odry - Nisy.

■ SRN požaduje odstoupení sovětského vlivu v českomoravském regionu. SSSR nehodlá trpět v blízkosti svých hranic režim ČSFR, který nepřijal gesto SSSR, jímž nechal padnout Husákov režim ČSSR. Vláda ČSFR neustává v agitaci proti SSSR a ztěžuje pozici sovětské vlády a prezidenta. Děje se tak rozdílně od vlád Polska a Maďarska.

■ SSSR nebude bránit rozdělení ČSFR pro nedostatek garance politické rovnováhy ve střední Evropě a nedostatek státotvornosti národů Československa.

■ Sovětský svaz souhlasí s perspektivním začleněním českomoravského regionu do zájmové ekonomické sféry SRN a s politickým zařazením tohoto regionu do Německa v průběhu 12-15 let.

■ SRN bude pro možný pokles popularity vedení ČSFR připravovat i pro Sovětský svaz přijatelné garnitury nakloněné Německu, jako alternativu i z levicových stran, bez zjevného zasahování do profilace politických stran.

■ Se zřetelem na ochotu Maďarska udržet politickou a ekonomickou stabilitu v podunajském regionu nebudou SSSR a SRN bránit obnovu Maďarska v původních hranicích do trianonské smlouvy. SRN zvýší ekonomickou pomoc Maďarsku, aby se pozvedl standard v Maďarsku nad úroveň Slovenska, aby se tak připojení k Maďarsku stalo pro Slováky přitažlivé.

■ SSSR nemá námitek proti zakládání německé university a středních škol v českomoravském regionu a financování těchto škol Německem.

■ SSSR nemá námitek proti rozdělení Jugoslávie, a souhlasí s odstoupením Chorvatska a Slovinska do ekonomické sféry SRN.

■ Sovětský svaz nemá námitek proti použití prostředků politické destabilizace.

■ SRN se nebude angažovat v otázce Ukrajiny, Litvy, Lotyšska a Estonska a nebude je považovat za oblast ekonomického zájmu nad únosnou míru.

■ SSSR nebude bránit odtržení Zakarpatské Ukrajiny v případě destabilizující činnosti ukrajinských nacionalistů a její začlenění do Maďarské republiky.

■ SSSR nemá námitek proti postupné kolonizaci českých pohraničních oblastí Sověty a Něm-

ci.

(pozn. red: originál faxované zprávy byl redakčně doplněn pouze o interpunkci) Týdeník Politika č. 42 z r. 1991

■ NEW YORK

Rada pro Valentine's Day: Když vás trefí šíp Amora a struny vašeho srdce se rozezvou, možná budete chtít zatelefonovat "Check-A-Mate"

Newyorská agentura, kterou vedou dva policejní detektivové na pensi, diskretně pro vás zjistí, že ten "někdo", který zaujal vaši pozornost, není ženatý/vdaná, nemá děti, zápis o zatčení, o bankrotu nebo jiná zatížení, "skrytá v klozetu".

To je odpověď na romanci v letech 90tých, kdy se lidé setkají možná v barech nebo se seznámí pomocí inserátů nebo v "zdravotním klubu" a nevědí skoro nic o pozadí svých "dates".

Jerry Palace a Tim Bartlett za \$65 na hodinu (\$325 minimum) vynajdou pro vás vše, co potřebujete vědět. Motto na jejich obchodní kartě zní: "Is He or She Everything They Claim to be?" (Je on nebo ona to, co o sobě říkají?)

"Dříve jsme byli detektivy," řekl Jerry Palace. "Teď jsme 'love police' - policie lásky.

Mnozí soukromí vyšetřovatelé přijímají případy domácností — a některé obchodní firmy hlásí vzrůst romantického "špehounství" kolem svátku Sv. Valentina — ale Check-A-Mate se soustřeďuje na "byznys lásky". Asi čtyři z pěti jejich zákazníků jsou ženy.

Věk nerozhoduje. Jedna zákaznice, 75-letá měla schůzky se starším pánem po 20 let a trávila s ním víkendy v hotelu a najala tuto firmu, když měla starost, že nějaká "hussy" se snaží přebrat jejího přítele.

"Sledovali jsme ho v den jeho 85. narozenin," řekl Bartlett. "Šel do domu jedné ženy a políbil ji, vyšel ven a jel autem do domu jiné ženy, a na konci toho všeho jsme za ním jeli domů — a byl ženat. Ve skutečnosti měl asi čtyři přítelkyně.

Ukázky z Ruzko-St. Petersburg

■ TOKIO, Japonsko

Ministerský předseda Morihiro Hosokawa se vrátil v neděli z Washingtonu, a byl přivítán chválou všech japonských národních novin za odmítnutí všech obchodních požadavků Spojených států.

Avšak úvodníky o přerušení obchodních debat mezi U.S. a Japonskem na vrcholné schůzce Hosokawy s prezidentem Clintonem radily aby ministerský předseda rychle jednal a o své vlastní vůli teď otevřel japonské trhy, aby předešel obchodní válce.

Všech pět velkých deníků vyzýva-

lo, aby Tokio zavedlo reformy, jako zmenšení počtu vládních nařízení a zvýšení vládních nákupů zahraničního zboží.

Hosokawa řekl po svém návratu, že má v plánu svolat své rádce tento týden, aby studovali, co by mělo Japonsko v té věci udělat, jak psala služba Kyodo News.

Úvodníky také říkaly, že Clintonova administrace by měla být s Hosokawou trpělivá a zdržet se sankcí proti Japonsku, které má přebytek obchodu s U.S. v částce \$60 bilionů.

ZÍTRA BUDE LÍP

Naši drazí přátelé, naši milí čtenáři a podporovatelé:

Redakce Hlasatele si dovoluje Vám oznámit, že laskavostí šlechetných manželů Kaprálových jsme byli obdarováni větším množstvím knihy ZÍTRA BUDE LÍP v anglickém jazyce, a sice dvojího druhu. Obě knihy jsou v překrásné tvrdé vazbě; rozdíl je jen v kvalitě papíru.

Kniha na normálním kvalitním papíře stojí \$30 plus poštovné. Ve Spojených státech je poštovné \$3, do Kanady \$4 a ostatních států \$5.

Druhá neobyčejná kniha je tištěna na starodávném papíře, čímž se kniha stává historickou, poněvadž podobná kniha již nikdy nebude na takovém papíře vydána. Cena této knihy je \$40 plus poštovné jako u té předešlé. Dosud máme omezený počet knih na normálním papíře v české řeči.

Drazí přátelé, Hlasatel dostal několik stovek těchto vzácných knih zdarma od manželů Kaprálových jako dar na záchranu Hlasatele. Kvapem se blíží doba vánoc, doba poetická, jež zvláštní láskou jímá srdce lidská. Naskytá se Vám příležitost naladit Vaše česká a slovenská srdce k štědrosti. Můžete tuto neobyčejnou knihu darovat Vaším milým a přátelům, a udělat jim i sobě velkou radost.

Zakoupením této každému milé knihy uděláte dobrý skutek, podpoříte Váš Hlasatel, a do určité míry zajistíte jeho vycházení. Pomůžete jej zachránit, aby mohl vycházet zde v Americe a později i v Československu mnoho dalších let. Pomněte, prosím, že Hlasatel patří mezi nejstarší noviny na tomto rozháraném světě. Pomozte udržet si tuto světovou raritu pro další pokolení.

Vše je pomíjející. My zhasneme a odejdeme z tohoto světa, ale náš národ je a bude věčný.

Všichni čtenáři Hlasatele — někteří již obdrželi a ostatní obdrží výzvu k záchraně Hlasatele, nadepsanou NÁROD SOBĚ. Přečtěte si ji, prosím, pozorně, a nechte se rozezvoucí struna Vaší štědrosti, a zazní v ní slova té jedné naší písně: "Ta naše krásná zem je jako zahrádka, je to pozemský ráj..."

VAŠE REDAKCE

Další dva roky se o mnoho od předchozího nelišily. Jen té euforie postupně ubývalo. Žádné zvonění klíči. Zas je lidé raději používali na zamykání. I když to častokrát nebylo nic platné. Na cestě do Evropy jsme se konečně dočkali tolik touženého nárůstu kriminality. Napětí nebylo třeba vyhledávat ve smyšlených detektivkách. Bylo tu v reálu. Jen slavní detektivové v té hře nějak chyběli. Mnohé lidi to rozčilovalo, ale tak to již bývá. Žádná novota není vítána s jásotem. Nevyhnulo se to ani sametové kriminalitě, i když ji nejvyšší ze smysluplných podporoval ze všech svých chabých sil. Ve jménu jakési humanity, absolutních lidských práv a svobod. Škoda, že to řada občanů ve své zaslepenosti nechápala a remcala. Kde jsme již mohli být... Vstup komunistických soudruhů do ekonomiky však žádnou novotou nebyl. Vždy se přece uměli ohánět a postarat se o svoje dobré bydlo. A co se naučili, to také dokázali využít. Se sametovým pozhánáním. Byly to roky pilné práce. A očisty. Čistily se kádrové archivy, praly se špinavé peníze. Neměli to soudruzi lehké, ale co by jeden neudělal pro svoji budoucnost.

Člověk každým rokem povyroste o kousek. Naše země je však zemí sametové absurdity a proto není divu, že se s nástupem roku 1993 naopak zmenšila. Zakrněla o celou třetinu! Svazek prutů Svatoplukových přišel o jeden proutek a hle, hned nabyl na ohebnosti. Ke spokojenosti sametového pravitelstva. Ubylo mu starostí. Však jich mělo nad míru. Jen co jej stálo úsilí dosáhnout stejného věhlasu, jaky měly vlády před rokem 1990! A těch starostí s velkou privatizací. Velikých starostí! Co dalo starostí, aby se něco náhodou nedostalo do nepovolaných rukou někoho, kdo nepatřil ke klanu sametového neokomunismu. To by přece byla tragedie, kdyby kus majetku, připraveného pro vybranou elitu, utřhl někdo poctivý. Pravitelstvo však může být spokojeno. Rok byl nejenom pracný, ale také úspěšný. Rychle se podařilo vyřešit problém rozdělení Československa a dobře také pokračovala rekommunisace ekonomiky, samozřejmě cestou vybraných osobností. Nemile jen pravitelstvo překvapilo část obyvatelstva dosti omezeným názorem na práva exulantů a církvi ke komunisty ukradeným majetkům, ale něco takového se dalo plně předpokládat. Bylo by přece nesmyslné dávat zpět někomu něco, co se dá mnohem lépe využít jinak. Zvláště, když ten někdo nepatří do klanu! Jinak však vše se v poklidu začalo vracet do starých kolejí. Lidu, navyklému dlouhými desetiletími na bezpečí pod křídly "jediné strany", se dostalo toho, co postrádal. Jen symbol hvězdy s náradím nahradil podivný opeřenec. A bylo to! Zase tu byla jistota. Škoda, že se nepodařilo zcela vyhubit všechny kverulanty. Ve chvíli, kdy se již zdálo, že bude konečně možno udělat za celou komunistickou minulostí tlustou přetlustou čáru, zbavit všechny estébáky, agenty a udavače strachu, našli se tací, kteří tupě trvali na jakési hloupé debilševizaci. I když sám nejvyšší dal zřetelně najevo, že něco takového je nesmyslné! Vždyť lidé dnes mají jiné starosti, než šťourat do minulosti. Ani politika je přece nezajímá. Tu podle vžitého zvyku nechávají na těch, které to baví. Pro člověka je přece mnohem důležitější starost o zabezpečení rodiny. A to není peříčko. Proč by tedy měli být odváděni od svého úsilí nějakými nesmysly. Jak odporné tedy bylo, když se našel kverulant, který měl tu drzost, že vystoupil před soudem se žalobou dokonce na samotného nejvyššího ze smysluplných. A nejenom to. Ten drzoun se nestyděl projevat nesouhlas s postupem sametové samosoudkyně a co víc, na smysluplný projev žalovaného odpověděl slovy, která do sametového neokomunismu naprosto nepatří. A hned se našlo mnoho nevychovaných občanů, kteří se těch slov chytili a začali je prohlašovat za pravdivá. Jaká hrůza! Co budeme dělat s těmito nevychovanými, kteří ještě nepochopili, že v sametovém neokomunismu je budoucnost naší země a jejího lidu? Asi je budeme muset intenzivněji začít převychovávat. Třeba podle paragrafů 102 a 103 nového trestního zákona!

Ve chvíli zrodu roku 1994 nebylo po euforii ani památky. Půlnoc odcházejícího roku přinesla cosi, co připomínalo spíše válečnou vřavu. Petardy, rachejtla a řev přioopilých zahraničních turistů (převážně pocházejících z bývalé socialistické části současného sjednoceného Německa), kteří se k nám přijeli lacino vyřadit. Pokud měli lidé náladu, bylo tomu tak jen příčiněním alkoholu. K ránu zůstaly na ulicích jen střepiny rozbitých lahví. A obvyklý smog. Nejenom však ten ekologický. Také jakýsi jiný, neviditelný, nečichatelný, ale věšticí nastávajícímu roku podivné časy. Sametový smog, stále víc dusící slušné občany. Naplněný neokomunisticky sametovou arogancí a povýšeností "elity". Jak se však zdá, pro soudruhy ex-komunisty (dnes nově opeřené pány neokomunisty) je tato atmosféra oživující ozonovou lázní. Jsou spokojeni, plně jim vyhovuje. Nic neztratili a naopak jejich moc byla upevněna. Jsou všude, kde to sype. A ti, kteří za komunistického režimu minulosti stáli na stupních společnosti nejníže, muklové kriminálů padesátých let a lidé poctivých charakterů, jsou opět v posici společenského odpadu. Dovolí-li si protestovat proti nástupu sametového neokomunismu a pragmatické aroganci i podvodům jeho tvůrců, jsou opět nazýváni spodinou! Přesvědčuje o tom občany i nejmysluplnější ze smysluplných. Necenzurované

noviny si dovolily zveřejnit seznamy spolupracovníků a agentů bývalé StB, postavily se za debilševizaci a morální očistu společnosti a dostalo se jim uznání, že jsou stokou šířící lež a zlobu! Jen proto, že měly tu drzost a nesouhlasily se sametovým programem ochrany všech rudých. Smysluplné heslo "Pravda a láska vítězí" přece musí být naplněno tak, jak bylo naplánováno! Na skutečných pravdách přece nezáleží. Přednější jsou ty sametové. Co to dalo práce je připravit. A teď tu někdo chce popírat jejich smysluplnost. To je strašné. Kontinuita komunistického klanu přece musí být zachována. Že jsou dnes jeho bojovníci převlečeni do moderních a slušivých kostýmů s pestrými kravatami? To přece bylo nutné. Doba štruktových modráků je dávno pryč. Doba pokročila. Proto se přece také měnily symboly. Jen zatím není jasné o jakého ptáka u nového symbolu jde. Prý by to měl být holub. Podle všeho to však bude spíše sup, který si zaletěl pohodovat na zbytku naší země. Za komunismu ji osekávali srpem a ubíjeli kladivem, omotávali osnatým drátem. Teď dostala pouta sametová. A houfy rudých pijavic. Nezbyvá tedy než zvolat "Se sametem smysluplně na věčné časy, ale ani o vteřinu dále!" A doufat, že přece jen jednou ta pravda a láska zvítězí. Ovšem ne ta sametová!

leden 1994

METAMORFOSA...

jako nový Suvorov. Trudný byl pro soudruha mistra čtvrtek. V ten den chtěl nechtěl bral štafle a náčiní a vyrážel za zakázkou. Unaven středním bojem, ve kterém padaly půllitry a vybuchoval rum, těžce vylézal na štafle, bera štetku do ruky. Pochybujícím zákazníkům pak úsilovně vysvětloval, že ten váleček není na křivo, ale, že je to tak moderní. Když pak kráčel po poledni utrmácen domů, proklínal ten čtvrtek ze všech sil. I když na druhé straně cítil, že ten pracovní den vynechat nemůže. Vždyť na co by měl pak vykázat spotřebu těch několika pytlů malířské hlínky a barev, které potřeboval domů na soboto-nedělní melouchy. A byl tu pátek. Bylo-li pondělí tak říkajíc "modré", musel být "modrý" i pátek. Pro souměrnost. Přece si potřeboval doma vše připravit na melouchy a také si po tom celotýdenním shonu odpočinout. Jak by tedy mohl jít do práce? V sobotu ráno však byl Tonda Štafle mistr!

Po příchodu sametové revoluce se zdálo, že nezbyde než pracovní režim trochu změnit. Stranické schůze se odbývaly tajně po večerech a Lidové milice byly rozpuštěny. Tonda Štafle se obával toho nejhoršího. Že bude muset v práci dělat! Od pondělka do pátku! To byla pro soudruha mistra strašná představa. Vždyť při takovém režimu by mu nezbyvalo sil na nějaké melouchy. A žít jen z poctivého platu a nekrást? Nebo, aby si dokonce na melouchy musel kupovat materiál ze svého? Ukázalo se však, že tak zlé to přece jen nebude. Vždyť měl Tonda Štafle své komunistické přátele. A strana se o své poslušné příznivce vždy dovedla postarat. Bylo tomu tak i tentokrát. Malířská provozovna komunálu se měla privatisovat a strana došla k názoru, že disciplinovaný soudruh Štafle bude nejlepším kandidátem na soukromníka. Strana rozhodla, odkudsi z neznáma vyplavaly potřebné peníze a Tonda Štafle poslušně koupil provozovnu v jedné ze sametově podvodných aukcí. A bylo to. Vždyť byl přece na slovo vzatý odborník! A ti poctiví malíři, kteří za komunálu museli za soudruha mistra makat na štaflích od pondělka do pátku, aby provozovna splnila plán práce i tržby? Ti jsou dnes zaměstnanci soukromé firmy "Tonda Štafle, s.s.r.o."! Inu, vyplácí se v sametu být bývalým komunistou....

PAUL F. KOUBA C.P.A., P.C.
Certified Public Accountant
(708) 579-1797

"PROFESSIONAL SERVICES PROVIDED"

Taxes and Computer Accounting
Financial and Estate Planning
Incorporations & Corp. Liquidations
Pension and Profit-Sharing Plans
Buy/Sell Analyses & Reorganizations
Real Estate Tax Appeals & Investment
Representation before the IRS-III.
Dept. of Revenue & Employment Security

VOLEJTE ČESKY

FRANK J. KOUBA A.B.A.
Business and Tax Consultant
(708) 485-0487

popravu a jeden z nich mi řekl: "Ty se vrátíš, přísahaj, že dokončíš to, co mi už nestačíme, nedopust', aby tyto zločiny zapadly. Máš povinnost nás zítra hájit a naším jménem dát naší zemi svobodu. Nedopust', aby tato zločinecká organizace ušla spravedlivému trestu. Jejich zločiny musí být souzeny podle Norimberských zákonů."

Přisahal jsem při Bohu, že nedopustím, aby zločiny spáchané komunisty na člověku nebyly nikdy promlčeny a byly podle práva a spravedlnosti lidské, podle rozumu a svědomí daných nám Bohem, potrestány tak, abychom neklesli na jejich úroveň a zachovali si lidskou důstojnost. Učiním vše, aby naše země měla lidský řád a dala světu "mír".

27. prosince 1989 mi ve Špalíčku Václav Havel slíbil, že budou potrestáni všichni, kteří páchali zločiny na naší zemi a lidu, protože tuto přísahu četl. Dále jsem ho žádal, aby zvážil omluvu Němcům, protože náš národ a lid Němcům neublížil. Byli to komunisté, Rusové a chátra, kteří pak ke komunistům vstoupili. Tito si stavěli svoji kariéru na bezbranných ženách a dětech.

Ted' se ptám jménem popravených a umučených, proč nejsou potrestáni ti, kteří loupili a vraždili, proč nejsou postaveni před soud a mimo zákon jako zločinecká a fašistická organizace. pane Havle? Předem jste věděl, že nesplníte to, co jste mi rukou dáním slíbil.

Proč nebyla projednána žaloba na představitele KSČ, kterou jsem podal 2.1.1990 a byla přijata Nejvyšším soudem republiky? Jak chcete zdůvodnit, že zločinci a členové zločinecké organizace KSČ jsou ve veřejných funkcích? Kdo Vám dal právo uzavírat jakoukoliv smlouvu s touto organizací bez souhlasu lidu? Proč jste amnestoval zločiny proti lidskosti?

Libivá slova o sametu, humanitě a toleranci společnosti a omlouvat tyto zločiny, znamená souhlasit a klesnout na jejich úroveň. Jak si mám vysvětlit teror a pronásledování ted', když bych měl mít všechna práva jak občanská, tak lidská, když Vám byla známa moje kandidatura na funkci prezidenta republiky? Jak si mám vysvětlit, že jsem nesměl kandidovat ani jako nezávislý poslanec FS pod výhrůzkou fyzického násilí od Vašich lokajů z OF, kteří včera s ohnutým hřbetem sloužili komunistům?

Proč jste připustili podlou předvolební kampaň, kterou jste naplánovali na dobu těsně před volbami, které jste se osobně zúčastnil jak proti malým stranám (aby nebyly voleny), tak proti koalici KDU, v níž byla Konfederace politických vězňů, jejímž jste doposud předsedou, tak Svazu PTP a Svazu soukromých podnikatelů? Proč jste připustil takové brakování naší země a nárůst takové kriminality? Jak chcete Vy a celá Vaše mafie zdůvodnit katastrofální stav naší země? Hlava státu je plně zodpovědná za politický, hospodářský a morální vývoj společnosti.

Situace, ve které se nachází naše země, je Vaše práce a celé Vaší garnitury. Po celou dobu Vašeho mocenského postavení jste prokázal jedno: jednáte podle Vašeho zasvěcení v zednářské loži, jako král bosáků — služebník židů, jak jste přísahal u zdi nářků: "Já, jedině já, vše kvůli mně, vše pro mne, a to všemi možnými prostředky".

Toto lze hodnotit jako zločin vlastizrady. Takovému prezidentu, takové vládě a takovému parlamentu nemůžeme důvěřovat. To není vláda národního porozumění a národní oběti, ale vláda národní katastrofy a takovým se musí vyslovit nedůvěra.

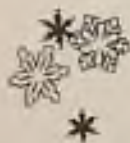
Drazí spoluobčané, probud'te se, stojíme nad propastí, do které nás chtějí svrhnout, abychom byli rozprodáni jako bazarové a bezcenné zboží. Nedopust'me to, zachraňme, co se ještě zachránit dá. Nesmíme připustit tento hazard. Zachraňme demokracii, kterou nám chtějí vzít. Toto je naše země, všech nás, a ne několika jedinců, kteří nám chtějí vládnout. Volám Tě, lide, k jednotě a svornosti, jedině v jednotě je síla, jedině tak porazíme zlo. Nemáme jinou možnost, než jít znovu do ulic a žádat demisi prezidenta, všech vlád a parlamentu a vypsat nové parlamentní volby.

Jestliže neprosadíme naše práva, naše matka vlast bude umírat a my s ní. Je těžce nemocná a potřebuje naši pomoc. Má na to právo, protože je naší matkou a my její děti. Pokud si neuvědomíme naši povinnost k ní, Slováci už nebudou zpívat "Nad Tatrú sa blýska" a Moravané, Slezané a Češi "Kde domov můj", protože už ho nebudeme mít.

psáno v dubnu 1991

**Únor bílý,
pale sílí**

jejich bipolární mír! Celosvětová svázanost bude — dopustí-li jí Bůh v tomto století ještě jednou — po skončení rekonvalescence starého partnera opět bipolarisována, a bude lhostejné, komu tentokrát náš prostor připadne. Poslední tři generace se již musely naučit rozumět povelům v němčině, ruštině i v angličtině, takže nic nového nás v tomto směru nečeká. Ledaže bychom z vlastní píce začali v předstihu šprtát arabštinu, ne-li rovnou čínštinu a japonštinu. Je ale také možné, že soustavným pokořováním této oblasti se vytvoří místní esperanto, jež společnou zkušeností i řečí spojí superblok zemí, které v brzké budoucnosti navrhnu Západu rovněž nějakou odmršťující potměšilost, třeba: "Atomem pro mír". — Toto pomyšlení není přehnané, jestliže si obyčejní lidé všech států světa, včetně Izraele, nevynutí obnovení samočisticí moci přirozeného, svobodného toku sousedsky rovnoprávných vztahů mezi velkými a malými státy, což by při nejmenším odstranilo vznik světových válek i existenci bipolárních čteníků. Eventuelní sousedské šarvátky by určitě nezanechávaly nezhojitelné jizvy.

Co si vynálezci šidítka "Partnerství pro mír" myslí o Středoevropanech, není těžké uhádnout. V nejlepším asi nic, protože je většinou nevnímají. Jsou přesvědčeni, že na této planetě mají všechno pevně v rukou, a že i kdyby vyhlásili "Partnerství pro cokoliv", že by jim to prošlo. U koupených vládařů jistě. Nikoliv u nekonečně provokovaného lidu.

V daném případě "Partnerství pro mír" jen prodlužuje a kryje nedobytnost práva, personální nehnutelnost dosazených vládařů, a neovlivnitelnost zmrazeného vývoje. A proto budou na tváři Země dál vyrazet květy zla — terorismus, zločinnost, demoralisace a odcizování generací, ras i jednotlivců. Pokud z této jakoby již zakořeněné "danosti" lidstvo neosvobodí očistná katastrofa, zahánějícími vodami nepohne ani jakýkoliv nový fašismus nebo rasismus. Bipolární řiditelé si je naopak čas od času sami objednávají či zinscenují, aby zmenšili přetlak ve svých čelednicích, nebo očistili poddanou rasu, anebo odrovnali varující proroky.

Je strašné, že osvobození lidské společnosti je možné jen prostřednictvím skutečné katastrofy. Na druhé straně je potěšující, že je alespoň nějaké východisko. Jiná cesta k uhašení sílicího šílenství není. Máme sice svobodnou vůli, ale nemáme možnost se ve skluzu, či vlastně již v pádu, zázračně zastavit. V sílu lidské vůle již dávno nevěříme.

Já nevím, co si o věci v otupující atmosféře "Partnerství pro mír" myslí řiditelé. Ale asi nic, protože celé toto století svět nerušeně řídí, aniž by byli nuceni myslet. Bohudík!!! — Zbytek snad zařídí Bůh. Pokud se tak již nestalo. Kupříkladu darem neúplatné smrtelnosti všeho lidského....

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslané články. Zaslané rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

DUMPLING HOUSE RESTAURANT

4109 SOUTH HARLEM AVENUE, STICKNEY, ILLINOIS
PHONE 484-6733

VAŘÍME LEVNĚ, CHUTNĚ, VŠECHNY ČESKÉ SPECIALITY

Veřřová pečeně • pečená kachna • svičková
koprová a další omáčky • české knedlíky a zeli • řízky
bramborový salát • atd.

(obědy a večeře jsou vždy kompletní - polévka, hlavní chod,
přílohy, desert, chléb a máslo)

PODÁVÁME KAŽDÝ DEN SNÍDANĚ OD 7 A.M.

Vejce na jakýkoliv styl • knedlíky s vejci • palačinky
kávu a koláčky nebo jablkový strudel, atd.

Otevřeno od 7 A.M. do 9 P.M.
pátek, sobota od 7 A.M. do 10 P.M.

ZA BĚLOUŠEM

MAYNE REID

Apachové a Komanchové rozdělili se o kořist a rozešli se. Apachové pokračovali na lovu buvolů; ale Šedý Medvěd v průvodu Rafaela Giurra a svých zajatců Marie a Roberta pospíchal vrátit se domů v rodné své stepi. Obdržel zprávy, že mezi dvěma přátelskými kmeny vypukly jakési spory a že přítomnost jeho jest nezbytná. Vrátil se ke svým vigvám, obnovil pořádek mezi rozvaděnými, načež obíral se záležitostmi Giurra. Z počátku žádal drahý výkup za Marii, ale Giurro trval na tom, že Šedý Medvěd již dříve dívku mu slíbil a tudíž že má mu ji odevzdati bez všeho výkupného. Šedý Medvěd mu ustoupil, ale pojal proti němu prudkou nenávisť. Proto Giurro nemohl se dlouho zdržeti v indiánské vesnici a odebral se ke druhému sousednímu plemeni.

Robert rozešel se se svou sestrou a záhy uslyšel o její smrti. Šedý Medvěd dal mu jméno Vakono a oblíbil si jej a to tím spíše, že chlapec projevoval schopnosti ke všemu: vládl obratně koněm i zbraní a projevoval neobyčejnou chrabrost.

Později, když Šedý Medvěd byl v zápase s bělochy zabít, jedině mladost Vakona bránila mu zaujatí hodnost svého vychovatele. Ale dávno zasedal již v radě a s ostatními zkušenými bojovníky rozhodoval o záležitostech kmene. S Giurrem nesetkal se až do poslední příhody, kteráž udála se při chycení bělouše a jeho jezdčyně. To bylo proto, že Giurro bál se setkati s Indiány, neboť opět přešel na stranu bělochů.

Vakono prvý hodil laso na šiji koně, a proto zcela spravedlivě považoval jezdčyni za svou kořist. Ale Giurro též přehodil laso přes zadní nohy koně, následkem čehož vznikl mezi nimi spor, kterýž měl býti rozhodnut teprve dnes večer.

Jinoch, aniž by věděl proč, cítil velikou nenávisť ke Giurrovi a za vše na světě nechtěl mu ustoupiti.

Jinoch skončil své vyprávění a nyní on prosil otce, aby mu vyprávěl, kterak ušel smrti u onoho pramene. Křížák ochotně splnil toto jeho přání a ku konci svého vyprávění sdělil mu, kterak našel Warfielda a jak nyní odhodlal se stůj co stůj osvoboditi donu Izolinu, nevěstu setníkovu. Obrácej se k jinochovi dodal, že musí jim v podniku tom přispěti.

Jinoch vyslechl otce a tázal se, jakým způsobem hodlají mladou dívku zachrániti. Warfield sdělil mu, že chce vlouditi se do tábora, převlečen jsa za bojovníka indiánského, a tak vysvoboditi svou nevěstu. K tomu nezbytný byl oděv Robertův a jeho vlasy. Jinoch přisvědčivě kynul hlavou, zamyslel se a obrácej se ke starému trapperovi a skláněje uctivě k němu svou hlavu, pravil:

»Otče, nemním vám brániti ve vašem podniku. Ale nežádej ode mne, abych pozvedl tomahavk na ty, kdož tak dlouho krmili a živili mne. Nechci býti zrádcem; ty sám bys pak mnou pohrdal. Vezmi moje vlasy. Jsem ochoten obléci tvého přítele, pomalovati jej a změniti ve Vakona, tak že ani jediný Indián nezpozoruje žádného klamu. Ukáži setníkovi jedinou cestu, kteráž přivede jej do tábora. Jenom nežádej ode mne, aby ruce mé zbarvily se krví Komanchů. Ale snad proto se na mne nezlobíš, otče?« tázal se jinoch, objímaje starce.

Křížák ani nepomýšlel na to zlobiti se. Byl hrd na tuto ušlechtilost svého syna a srdce jeho chvělo se radostí, ačkoliv snažil se, nedati citů svých na jevo, jakoby styděl se za své pohnutí.

»Chrabrý jinochu!« zvolal Warfield, »máš šlechetné srdce a takové city slouží ti jen ku cti!«

Bill taktéž potleskal na rameno nového svého soudruha a obrácej se k trapperovi, zvolal:

»A má pravdu! Budeme moci aspoň samotni vypořádati se s rudokožci!«

Křížák uřízl nyní vlasy svému synovi, a ten spojil je dohromady na způsob copu, ježž připevnili Warfieldovi na hlavu. Oděv rychle změnili, a Robert setníkovi tak dovedně omaloval obličej, ruce a nohy, že týž změnil se v pravého Indiána.

Slunce zatím již nachýlilo se k obzoru, a oddíl myslivců vydal se na cestu, při čemž zvědové jedouce vpředu, sotva pozorovatelně sklouzali mezi stromy, snažíce se působiti hřmot co nejmenší: báli se naraziti na některého opozdívšího se Indiána, což bylo by mohlo zmařiti jejich plán. Oddíl pohyboval se tak volně, že Komanchové měli dosti času rozbiti tábor, a všichni, kteří zůstali pozadu, zajisté již je dohonili.

Noc patrně byla nebezpečnému plánu přízniva. Oblohou pluly lehké mráčky, čas od času zastíňující měsíc, a lehký vítr úplně udusil hluk kročejů. Křížák prohlásil, že s povětrností jest nanejvýš spokojen.

Posléze za soumraku celý oddíl dostal se do nevelikého lesíka, za nímž zvyšoval se pahorek pouze na svém vrcholu stromovím porostlý.

Robert jim oznámil, že na druhé straně chlumu v dolině rozložil se tábor Komanchů.

Tu Křížák rozhodl se, aby všecek oddíl zastavil se v lese a byl tam co možná nejvíce zticha. Sám pak v průvodu Roberta a Billa potichu plazil se travou, aby učinil obhlídku po nepřátelském táboru.

V krátké době jeden ze zvědů se vrátil. Byl to Harry. Kynul setníkovi a myslivcům a v plném mlčení dovedl je až na vrchol chlumu. Tam v lesíku sestoupili trochu níže a stanuli. Všichni seskočili na zem a přivázali koně ke stromům.

Skrze husté listí Warfield viděl na rovině kouřící se ohně a velký stan ze zvířecích kůže. Kolem něho míhaly se stíny lidí semo tamo; koně pokojně pásli se na lučině.

S bušícím srdcem přehlédl tábor Komanchů. Nebylo lze lepšího stanoviště ani vybrati. Setník starostlivě rozhlédl se kolem a nenalezl ani nejmenšího předmětu, za nějž mohl by se ukryti, ani nejmenší možnosti nepozorované do tábora se dostat. Všude rozprostírala se rovná lučina, pokrytá nevysokou travou. V ní neschovalo by se ani drobné zvíře, nerci-li jezdec: ihned by jej zpozorovali, kdežto celý plán Warfieldův sestával v tom, že přijede na koni k táboru co možno nejbliže a ukryje jej někde ve křovi, tak, aby pak, až najde svou nevěstu, nebylo mu obtížno s ní tam doběhnouti, vskočiti na kůň a odnésti ji ke svým.

Nyní na to nebylo ani pomýšlení, neboť na blízku nebylo ani stromu, ani křoví. Setník pocítil jakousi stísněnost a hněvivě pohlížel na nebe, neboť i to jako úmyslně stavělo se proti jeho záměrům.

Okrouhlý, zarudlý štít měsíce vyvstal na obzoru a ozářil jasně celé okolí. Warfield mlčky pohlédl na své soudruhy.

Promluvití nesměl nikdo, ale zasmušilé obličej jasné mu prozrazovaly, že všechny tísní jedna a táž myšlénka.

Nikdo nevěděl, co si v těžkém tomto postavení počíti.

V tom pojednou za keřem na pokraji lesa objevila se hlava Robertova. Tiše plazil se travou, opíraje se o ruce, a zvedl se teprve tehdy, když ocítl se pod stromy.

»Pospěšte, siňore,« obrátil se k Warfieldovi. »Vezměte za úzdu mého mustanga a následujte za mnou. Ani ne za půl hodiny započne již porada Komanchů.«

»A jak to víš?« tázal se Warfield.

»Byl jsem právě až u samotného tábora,« odvětil šeptem mladý bojovník.

Při tom ukázal na kožené své nohavice, s nichž tekla ještě voda.

»Dovedu vás ihned ke prameni. Vidíte jej, jak třpytí se tamo, u samotného tábora. Koryto jeho jest dosti hluboké a ukryje vás i s mustangem, zejména, budete-li mu hlavu držeti nízko. Vedte koně za úzdu a učíňte asi dva tisíce kroků nahoru po proudu. Tam bude nejpříznivější místo, kdež budete moci přivázati koně k tomuto kopí! Nebojte se jej tam nechati; mustang můj jest velmi cvičený zvíře, a nepřetrhne své pouto, kdyby bylo sebe tenčí. Na každý způsob však učíňte s koněm tak, jak vám pravím. Jenom sto kroků odtamtud budou nalézati se ostatní indiánské koně. Jestliže vás ucítí, jich ržání vzbudí pozornost stráží. Až přivážete mustanga, učíňte potokem ještě dvě stě kroků, načež celé stádo zůstane za vámi a vy ocínete se proti hlav-

nímu stanu, kdež u ohně odbývá se porada. Tam uvidíte i svou nevěstu. O ostatní postarejte se již sám.«

Warfield stiskl srdečně ruku jinochovi. »Pamatoval jste si dobře, co jsem vám řekl?« tázal se jinoch.

Warfield přikývl hlavou.

V okamžiku tom došli k němu oba trapperové.

Křížák zejména přemlouval jej, aby nestřílel z revolveru, leda jen v největší nutnosti, a vůbec aby držel na úzdě svou netrpělivost, tak aby snad přenáhleným jednáním celý plán nezmařil.

»Nebojte se, setníku,« doložil Bill, »já i Křížák budeme neďaleko. Jestliže zaslechneme vaše výstřely, ihned přispíšeme vám na pomoc. V případě nějakého neštěstí,« dodal se zvláštním přízvukem, »krutě vás pomstíme, toho budete jist.«

»Souhlasím,« dotvrdil Křížák. »Jestliže, nedej Bůh, postihlo by vás, mladý muži, něco zlého, tu zapřísahám se vám, na mém dřevěném vrubu přibude mnoho nových hřebů! A nyní dívejte se za dva, držte pistoli pohotově, a vydejte se na cestu. Jen pro všecko svatě pamatujte, budete-li se vraceti, abyste držel se přímé cesty. Jinak nebudeme vám moci pomoci...«

Pohnutý Warfield posledněkrát stiskl ruku svým přátelům a děkoval jim srdečně za jejich účastenství. Robert jej pobídl a on následoval za ním.

Obezřele došli až k potoku, kdež průvodce se s ním rozloučil a vrátil se zpět.

Warfield osaměl.

Neváhaje spustil se po mírném břehu a drže mustanga za úzdu, tiše vkročil do vody.

Rozumný, dobře cvičený kůň ochotně poslechl. Následoval tiše setníka, a ve chvílce ocítl se oba až po prsa ve vodě.

Vysvobození.

Warfield ubíral se přesně cestou, kterouž Robert mu byl naznačil.

Ohlédnuv se zpět a zjistiv, že ušel asi dva tisíce kroků, zastavil se, zarazil kopí do měkké půdy břehu, přivázal mustanga a se zdvojnásobenou opatrností kráčel dál hlubokým řečištěm.

Několikrát byl by rád vyšel nahoru a podíval se, daleko-li ještě tábor, ale měsíc svítil příliš jasně, takže nemohl se odvážiti vysunouti nad břeh hlavu.

Posléze uslyšel frkání koni, pasoucích se na trávě, a připomněl si, že nalézá se asi proti onomu místu, kdež pasou se indiánští koňové.

Držel se břehu a hleděl dostati se dále, aniž by jakého hluku způsobil. Posléze nebezpečné místo měl za sebou.

Setník užel již dvě stě kroků vzhůru po proudu a odhodlal se tiše zvednouti hlavu.

Pohled jeho rychle přelétl dolinu a on spatřil rudokožce, sedící kolem ohně. Vesele spolu rozmlouvali a smáli se, cítíce se v úplném bezpečí. Tu mladý muž posléze opřel se oběma rukama o břeh, vyskočil a vzpřímil se. Na pohled nelišil se ničím od ostatních Indiánů a nikdo si ho nevšímal. Stál několik minut boje se pohnouti a pozorně prohlížel si tábor a okolí, aby mohl stanoviti si další plán.

Viděl mnoho ohňů: u každého mihaly se lidské postavy; někteří rudoši stáli, druhí seděli, třetí rozmlouvali, přecházejíce s místa na místo.

Jeden z ohňů těch byl větší všech ostatních. Plápolal takofka před samotným stanem, ne dále, než asi dvanácte kroků od něho. Ohromný, jasně rudý plamen vrhal celé vlny světla na místo, kdež stál Warfield. U tohoto ohně bylo nahromaděno nejvíce lidí, z nichž někteří seděli, jiní pak ve skupinách stáli kolem a šeptem o čemsi se radili.

Izolina zajisté byla také tam, a jestli neseděla v samotném kruhu kolem ohně, byla

nepochybně ve velkém stanu.

Zjistiv to vše, Warfield pospíšil skryti se v nevelikém lesíku, vroubícím tábor s protější strany, a jal se pozorně sledovati vše, co dělo se kolem ohně.

Sotva že skryl se za stromy, bylo slyšeti ostrý hlas hlasatele, kterýž přebíhal od ohně k ohni, svoláváje patrně bojovníky ku poradě. Všichni poslechli vyzvání a pospíchali ke hlavnímu ohni. Někteří usedli do kruhu, jiní pak jako diváci, stanuli vzadu.

Pohlédnuv zběžně na to vše, Warfield chystal již se skryti za okrajem lesa, ale to se mu nezdařilo.

Jeden z divochů, střežící koňské stádo, krácel právě kolem něho k ohni a zavolal naň jménem Vakono, považuje jej patrně za mladého bojovníka.

»Quae cause (co jest)?« tázal se setník španělsky, snaže se jak možno nejlépe napodobiti indiánský přízvuk.

Indián patrně se udivil, slyše španělskou odpověď svého druha, ale na štěstí rozuměl této řeči a odpovídal po indiánsku:

»Což neslyšíš, že svolávají k radě, Vakono? Proč nejdeš? Téměř všichni bojovníci se již tam shromáždili, a Chisso-Rosso jest již tam dávno.«

Warfield rozuměl všemu, co mu Indián pravil, ale nemohl odpověděti, neboť necítil se býti dosti silným v indiánském nářečí. Ve svých rozpacích máchl jen rukou jako na znamení, aby nebyl z myšlének svých vyrušován. Na to se odvrátil a vstoupil do lesa.

Indián udiveně pohlédl na svého druha, patrně nechápaje, co se s ním stalo, ale nechal jej na pokoji a odebral se do tábora, kdežto setník ubíral se lesíkem, až došel ke stanu, bělajícím se mezi zeleným listím. Tam se zastavil, rozhrnul poněkud větve a s tlukoucím srdcem uviděl Izolinu, svou nevěstu, tak blízko, že mohl k ní rukou dosáhnouti.

Nešťastná zajatkyně seděla k němu zády, opřena jsouc o hromadu vlčích kožešin, a Warfield viděl, že má ruce svobodné, za to však nohy svázané. Warfield děkoval nebi, že zajatkyně nemohla jej zpozorovati. Nejmenší neopatrný pohyb mohl by celý záměr zmařiti.

Povzdálí stál bělouš, držel jsa Indiánem za úzdu; kůň též měl státi před radou, neboť byl druhým sporným bodem dělení se. Uprostřed kruhu stál nenáviděný Giurro, anebo jakž Indiáni jej nazývali, Chisso-Rosso (Zrzavá liška). Rafael Giurro zdál se býti ještě strašlivějším, nežli Indiáni kolem ohně sedící s pomalovanými obličejí a divokým výrazem. Na čele měl černou barvou namalovanou umrlčí hlavu s dvěma kostmi na příč položenými, a nad tímto symbolem smrti rudou barvou namalován byl skalp.

Přinesli velkou dýmku, nacpanou tabákem, a zapálili ji u ohně. Přecházela z úst do úst a obešla celý kruh, při čemž každý z účastníků nezatáhl si z ní více než jedenkrát. Tím byla i porada zahájena.

Na to hlasatel vykřikl jméno Chisso-Rosso. Giurro vyrazil ze sebe ostrý zvuk, pokročil krok ku předu a zkřížil ruce na prsou. Náčelník bojovníků dal mu znamení, a on začal vyprávěti:

»Rudokoží bratři! Nesmím před vaší radou tratiti mnoho slov. Moje žádost jest na bíledni. Přeji si, abyste mi vydali tam tu mexickou dívku; jest mou zajatkyní a proto jediné mně náleží. Kdo může právo mé popírati? Žádám také bělouše, neboť i on jest mou kořistí. Domluvil jsem.«

Zavládlo posupné mlčení. Tu náčelník bojovníků zvedl hlavu a vážně pravil:

»Chisso-Rosso praví, že mexická dívka a bělouš mu náleží. Čím dokáže svá práva před radou?«

»Bratři,« pravil Chisso-Rosso, »požadavky mé jsou spravedlivé, to posuďte sami. Lze pochybovati o tom, kdo polapil kořist, když ve všichni jste viděli, že mé laso prvé svinulo se kolem nohou koně? Kůň se zastavil, což znamená, že já jej lapil. A polapiti koně, zdaž neznáčílo zmocniti se i jezdkyně? Rudokoží, ačkoliv jsem bělochem, přece jen srdce mé jest téže barvy, jako srdce vaše. Prokázali jste mi čest, že přijali jste mne do svého kmene a z prostého vojína povýšili mne mezi své vůdce. Spoléhám na vaši spravedlnost a doufám, že barva mé pleti nezastřeptá vašich očí. Vždyť i můj sok narodil se mezi bělochy a vy otevřeli jste mu svá srdce. Jednejte se mnou také tak, jakž to ostatně vyžaduje i povinnost a spravedlivost.«

Chytrá tato řeč velice se Indiánům líbila a vyvolala celou bouři pochvalného pokřiku. Ale starý náčelník bojovníků dal znamení a znova zavládlo ticho.

Kynul hlasateli a ten ostrým, pronikavým hlasem zvolal:

»Vakono!«

Warfield bezděky sebou trhl a ohlédl se zpět při tomto jméně. Byl nyní sám Vakonem a každou chvilku mohli jej v jeho úkrytu nalézt.

Třikrát zazvučelo jeho jméno a pokaždě silněji a silněji:

»Vakono! Vakono! Vakono!«

Následovalo hluboké ticho. Nikdo se nehýbal. Všichni čekali, jaký výsledek bude míti toto volání, ale očekávání to je zklamalo: nikdo se neukazoval.

Ještě jedenkrát rozlehlo se volání a opět zavládlo ticho. Posléze všichni začali si cosi šeptati, jsouce patrně nepřítomností Indiánovou udiviti.

Tu zvedl se šedý stařec a dal rukou znamení, aby bylo ticho.

»Bratři,« pravil, »prosím, aby rada rozhodnutí své odložila. Víte, že jsem spolu se Šedým Medvědem, kterýž už dávno loví ve věčných lesích, vychovával bílého chlapce a učinil z něho chrabrého vojína. Srdce mé jest mu nakloněno, ale nežádám milosti, nýbrž spravedlnosti. Vakona zde není. Vrátil se za svým zapomenutým štítem. Zajisté, že jej cosi zdrželo. Nyní již přijde brzy a bude moci záležitost svou sám obhájeti.«

Vakono těšil se všeobecné přízni, a proto tato slova starcova měla mocný vliv na posluchače. Všichni již byli ochotni odložití rozsouzení sporu, když tu pojednou do středu kruhu vstoupil onen bojovník, s nímž Warfield právě byl mluvil, a žádal o slovo.

»Právě jsem viděl samotného Vakona,« prohlásil.

»Kde?« tázal se náčelník nedůvěřivě.

»Šel tamo,« pokračoval mladý Indián, »do lesa. Zval jsem ho k poradě, ale nechtl mne poslechnouti.«

Zpráva ta vzbudila všeobecný údiv. Nikdo nemohl chápati, proč Vakono, je-li zde, nevystupuje a nehájí svého práva. Několik bojovníků se nabídlo, že vyhledají mladého bojovníka a přivedou ho do rady.

Warfield nyní se domníval zcela určitě, že jest najisto ztracen; ale Chisso-Rosso vytrhl jej bezděky z nebezpečí.

»K čemu nám hledati Vakona?« zvolal. »Všaktě má také uši. Je-li v táboře, slyšel, jak jej volali. Ale myslím, že se vzdálil úmyslně. Stydí se postaviti před radu, nemaje nijakých důkazů. Zavolejte jej ještě jedenkrát, chcete-li.«

Návrh ten byl jednohlasně přijat. Volání hlasatelovo rozlehlo se poznovu po celém táboru, ale nikdo se neukazoval.

»Ejhle, nyní tedy vidíte,« zvolal Giurro vítězoslavným hlasem. »Vakono slyší váš hlas a zúmysla se neukazuje. Čekám vašeho rozsudku!...«

Náčelník dal znamení. Znova přinesli velkou dýmku a zapálili ji. Když obešla kolem, polohlasitě radění se trvalo několik minut.

Posléze hlasatel zvučně oznámil rozsudek. Tyž byl poněkud podivný a neočekávaný, ale byl uvítán hlučnou pochvalou, a sám Chisso-Rosso byl jím patrně spokojen; na zachmuřeném jeho obličejí objevil se spokojený úsměv.

Kterak rozsoudili starší kmene Komanchů? Vynesli rozsudek, že dívka má býti odevzdána Zrzavé lišce ale kůň že má býti ponechán nepřítomnému Vakonovi.

Shromáždění ihned se rozešlo, a Rafael Giurro bystře přistoupil ke své zajaté sestřenci a okamžik s vítězným pohledem pohlížel na bílednu, hořem a starostmi vyhublou její tvář.

Warfield měl co činiti, aby se ovládl. Napadla jej také již myšlénka, zda by nebylo dobře rázem vše ukončiti — vrhnouti se vpřed a jednou ranou sraziti svého protivníka. Chopil se bezděky nože a byl připraven vyskočiti z pozadí stromů, když tu pojednou pohled jeho padl na tlupu ozbrojených Indiánů, stojících nedaleko; pochopil, že čin jeho by byl šilenstvím, a že by se mu samotnému nepodařilo probít se s bfemenem na rukou hustým kruhem rudokožců. Ovládl se a stal se němým divákem následující scény.

»Nuže, Izolina de Vargas,« pravil Giurro, »slyšela jsi rozsudek? Vždyť, pokud vím, rozumíš nářečí svých rudokožích přátel.« A zasmál se posupným svým smíchem.

»Slyšela jsi? Budeš od nynějška mou otrokyní. Všechno tvé bohatství připadne mně,« dodal uspokojeně.

»Slyšela jsem to,« odvětila pokorně, ale oči její zableskly se pomstou, a hlas poněkud se chvěl.

»Tys arcif spokojena oním rozsudkem, ha, ha, chal... Mohu si představití... Ale slyš, Izolino,« pokračoval, přecházeje z hlasu posměšného v tón vážný — »na tobě jediné závisí ulehčiti si svůj osud. Budeš-li chtít, nebudeš musiti žiti mezi těmito barbary. Za úsvitu budeme již mnoho mil odtud na cestě ke tvému domovu. Ručím za to, že útek náš se zdaří, ale jen pod jednou podmínkou: musíš mi slíbti, že staneš se mou ženou. Mluv, souhlasíš?«

Dívčin pohled nehybně utkvěl na zrádci. Mozkem jejím jako blesk prolétla myšlénka, že snad souhlas s tím mohl by jí býti prospěšný.

Možná, že na cestě bude moci prchnouti, nebo jej zabiti. Rozmýšlela se chvíli, ale opovržením k němu bylo příliš silné. Nechtělo se jí lháti před tímto zlosynem a za takovou cenu zakoupiti svou spásu. Zavrtěla záporně hlavou a pravila:

»Nešťastníku, tisíckrát lépe jest zemřít, zakouseti muka nejstrašnější, nežli státi se tvou ženou. Izolina de Vargas nikdy k tomu se nesníží. A nyní čiň, co ti libo.«

Tvář Giurrova zaplála hněvem. Viděl, že všechny jeho naděje jsou zmařeny a v prvním okamžiku mimovolně sáhl k loveckému noži, maje v úmyslu ztopiti jej ve hrudi divčiny. Ale hned zase ruka jeho sklesla. Rychle přeřezal nožem provazy, poutající její nohy, chopil ji za ruku a táhl za sebou.

»Nikoliv,« pravil, stisknuv zuby, »zlomím tvou tvrdošijnost, zmořím tě hladem a žizní a donutím tě poslouchati.«

Hlas jeho zněl chladně a divoce.

»Jestliže nebudeš mne dnes následovati k Černé Řece, počkám do zítřka, do pozítřka, do té doby, až hlad tě přinutí pokořiti se. Nemysli si, že tě zde zůstavím. Mám pro tebe krásné místočko. Tam po libosti budeš moci přemýšleti, jak se máš rozhodnouti.«

Zajatkyně mlčky následovala svého uchvatitele, ale oči její planuly nenávistí a zuby byly semknuty.

Naslouchající jim setník taktéž nemeškal. Tiše, jako tigr, ubírající se za kořistí, kradl se za nimi a s plamenným pohledem čekal jen okamžiku, kdy bude moci sraziti svého protivníka.

Posléze došli doprostřed lesku. Rozechvěný Giurro ani netušil, že Warfield kradě se v patách za ním. Zatím setník zvedal již nůž nad jeho hlavou. Ještě okamžik, a on srazil by svého nepřítele, když tu pojednou Rafael Giurro vyrazil ze sebe divoký skřek, zapotácel se a těžce padl k zemi, strhnuv dívku za sebou.

Warfield v hrůze odskočil. Před očima jeho dehrával se strašlivý krvavý zápas, trvajíc však jen několik sekund.

Posléze jeden ze zápasících zvedl se ze země — byla to Izolina. S vítězným křikem zvedla zkrvácený nůž nad hlavou a s rychlostí blesku jala se utíkati rovinou.

Zapomenuv na všecku opatrnost, setník hnal se za ní. Proběhl kolem Giurra, kterýž patrně byl jen lehce raněn a nyní zvedl se ze země sténaje a posýlaje za prchající nejstrašlivější kletby. Křik jeho a volání o pomoc poplašilo celý tábor. Asi padesáte divochů jalo se je pronásledovati.

Chrabrá dívka dosud ještě nezpозorovala Warfielda, běžícího za ní. V okamžiku tom uzřela bělouše... Jeden z Indiánů vedl jej na pastvu na louku a Izolině mihla hlavou myšlénka na záchranu. Rychle přiblížila se k Indiánovi, vytrhla mu z ruky úzdu a v okamžiku, kdy divoch bezděky ustoupil před zkrvaveným nožem, obratně vyskočila na hřbet zvířete a plným tryskem pustila se rovinou.

Indián ten byl jedním ze strážců stáda, a měl tudíž při sobě luk a střely. Tím, že ženština jej přelstila, byl pohněván, napjal luk a pustil za ní střelu.

Warfield slyšel, jak smrtící zbraň zasvištěla vzduchem. Zdálo se mu, že výstřel neminul se cíle, ale bělouš uháněl ku předu a druhý šíp vypustiti divochovi se nepodařilo.

„Chceme-li zůstat národem, chceme-li dále přenášet poselství našich předků na naše potomstvo, pak to musíme udělat bez ohledu na to, zdali máme naději na úspěch. Dějiny nebudou brát ohled na okolnosti, za nichž dnes můžeme jednat. Před soudem naší budoucnosti, našich potomků, neobstojí překážky, strach, nestatečnost a nepřízeň doby – význam bude mít pouze to, čeho dosáhneme. Nikdo se nás nebude ptát za jakých podmínek či okolností nebo poměrů bylo dovoleno jednat, co jsme museli obětovat, kolik životních sil a životů jsme spotřebovali k dosažení toho světa, který předáme svým dětem.

PŘED SOUDEM BUDOUCÍCH GENERACÍ

Nikdo se nás nebude ptát, co a proč jsme nečinili v dobách bídy, prokletí a potupy. Naše děti si o nás budou tvořit úsudek výhradně z našich výsledků, bez ohledu na cenu, sebezapírání a oběti. A právem, protože každý z nás si počínáme stejně vůči svým předchůdcům.

Lidé, kteří snadno ztrácejí odvahu ke svobodě a tím celou svou duchovní podstatu, jsou nebezpeční, a to nejen sami sobě. Podporují u sebe zálibu v poddanosti a touto zálibou nakazí i své zotročitele, protože jim ukazují, že člověk bez osobnosti je v jejich rukou nejlepším nástrojem.

Otázka co dělat, je zodpověditelná jenom tehdy, když se ještě dokážeme rozpomenout na svou podstatu, zřící se nepodstatností, nízkostí a zbabělostí. Jenom pak můžeme dostat nevyhýbavou odpověď svobodného člověka. Každá osobnost v takovém případě odpoví přímo svým přesvědčením a svým činem, protože je osobnost, a její odpověď bude mít znaky své podstaty a podstaty světa – ZNAK SVOBODY.“
Miroslav Dolejší ●

ZPRÁVY

OSLO, Norsko

Přesto, že má videopásku dvou mužů, jak kradou nejslavnější malbu Norska, a sarkastickou pohlednici, zanechanou v museu, je policie zmatena krádeží obrazu The Scream – Výkřik – od umělce Edvarda Muncha.

Zloději nechali v Národním uměleckém museu pohlednici se slovy “Díky za špatné zajištění.”

Videopáska ukazuje člověka, jak lezl v sobotu po žebříku do musea, a o 50 vteřin později podával malbu svému spolupachateli venku.

Ročník

Tak vám ani nevím, z kterého konce bych měl začít ty dnešní tačky o věcech jihoafrických: tak nepřehledné jsou, tak rychle až překotně se vyvíjejí, že se to ani kloudně sledovat nestáčí, natož analyzovat a v klidu hodnotit. Je to snad tím, že i lokální vývoj věcí politických se vyznačuje značnou uspěchaností. Nemine snad jediného dne, kdy

by se hlavní vyjednávači z tábora ANC a vlády v posledních dvou měsících o čemsi neradili, když už je to všechno v podstatě upečeno a bilatelárně dohodnuto.

V polovině loňského prosince došlo v Kapském Městě k významnému a do jisté míry i kurióznímu jevu v jihoafrických dějinách: na svém posledním zasedání se totiž bílý Parlament velkou většinou sám zrušil a zlikvidoval tak dlouholetou vládu bílé menšiny v Jižní Africe. Neobešlo se to sice bez protestu opozičních poslanců Konzervativní strany, ale byl to protest spíše patetický alias symbolický: jako jeden muž zapřel si naposledy na posvátné půdě Parlamentu hymnu Die Stem, tu a tam v tichosti zatlačil slzu v oku, a bylo po ptáčkách... Přibližně ve stejnou dobu se na protest zakopalo asi tučet po zuby ozbrojených pravicových maniků na výdíně poblíž památníku Voortrekkerů v Pretorii a hodlalo své pozice držet plných čtrnáct dní. Páni ministři policie a vojenství z toho měli jaksepatří hlavu v pejru, protože ANC protestovalo, což je to za pořádek, že si nějaká soukromá armáda dělá co chce, jak to, že s tím vláda nic nesvede a tak... Zákopníci totiž vyhrožovali, že budou střilet ostrými, pokud je někdo bude chtít vytlačit, ale jinak, že si budou jen v klidu protestovat a opékat v zákopech po pionýrsku buřty. První noc proběhla v poměrném klidu, ale den na to tam bílý pan ministr Kriel Hermanus nadíroval nějakou černou elitní jednotku a čekala se mela. Jenže začlo pořádně přehřát a tím celá věc skončila. Protestující se v nočním slejváku vytratili, a ráno, když speciální oddíl zákopy obsadil, našel tam pouze nějaký proviant, jednu vysílačku a něco munice.

Posledního zasedání Parlamentu se, coby prezident rovněž ani naposled, zúčastnil pan F.W.de Klerk, čestný spolunositel Nobelovy ceny Míru. Možná, že tam byl hlavně proto, aby svým politickým šarmem zlikvidoval v zárodku případnou vznětlivou situaci. Odpovídal přitom též na některé bizarní otázky poslanců. Protože to přenášela televize, snažil jsem se to sledovat. Pokud byl komunikačním médiem afrikaans, byl jsem ztracen, ale jednu otázku poslance Demokratické strany, i odpověď lysého státníka, jsem si vychutnal, neb se hovořilo anglicky. Poslanec DP položil prezidentovi otázku, proč vláda hodlá jen tak šmahem odepsat přes dvě miliardy randů, které černí obyvatelé městynů dluží za čínže, proud a prováděné sanitární služby, a také kdo to bude za ně platit... Tedy otázka pěkná, na tělo, a coby řádný daňový poplatník jsem byl zvědav, zda mě pan prezident, spolu s dalšími miliony bílých poplatníků neuvrhne do nějaké další "výhody"... Pan buveránní prezident odpověděl a jistým pathosem, že to vláda jednoduše odepsat musí, protože to ekonomicky postižení černoučci platit nemohou, protože nemají z čeho. Ale jedním dechem ujišťoval, že čínže však už teď platit řádně budou a proto bude nejlépe, začne-li se pěkně od nuly. Pan poslanec DP byl aut odpovědi uspokojen - já nikoli. Jednak pan prezident ani slovem nenaznačil z jakého pytlíku to vláda hodlá honorovat, ani neprozradil zázrak, jímž až dosud ekonomicky postižený jedinec se stane najednou přes noc solventním. Ovšemže dluh nakonec zavaknueme my bíláci, jako už jsme jich uhradili v minulosti dost, ale tak průhlednou lež si snad za naše peníze nezasloužíme!

Kdyby se mi to zgruntu nepříčilo - Nelson Mandela není totiž zrovna můj "kům" řekl bych, že na jeho výroku, který pronesl na tiskové konferenci v Oslo, bezprostředně po obdržení svého dílu Nobelovy ceny za cokol, prý mír, něco pravdy bude. Mandela totiž řekl, že celá jihoafrická vláda, tedy zřejmě včetně de Klerka, jsou kriminálníci. Státnický výrok to sice zrovna moc není, ale Mandela už toho tolik kontraverzního napovídal, že ho sotva kdo bere seriózně. Jen považte: tenlo černý mírotvorce se snad už na letišti převlékl po návratu z Norska do kamuflážové kamizoly a odjechal na jakési rally ANC, kde se muckal se svojí stejně přírodnou zavrženou chotí Winnie. Tento polibek, pohotovou kamerou zachycen, vyšel druhý den v novinách. Ani to bylo dopředu zaranžováno, protože Zínka Winnie, zapletená do mordu jakéhosi aktivisty, soudem uznána za vinnou a proto zbavena všech funkcí a epolet, po polibku náhle rehabilitována, předsedkyně žen ANC znovuzvolena a na kandidátce do budoucího Parlamentu na čelném místě třicátém devátém (z 200 nominovaných) náhle figurující. Snad má tato sarková dáma dokonce prý i naději na ministerský post v nové vládě! K zblití... Jde tu však o čistě politický předvolební manévř: po smrti Haniho vzniklo náhle vakuum. Hani měl totiž obrovský vliv na militantní mládež ANC, která nyní naprosto zdívočela a v podobě ANC ustavených jednotkách "domobrany", řídí se zbraněmi v rukou v černých vidličkách, až i samotnému Nelsonovi je to trapné. Jediná Winnie může zjednat u této "mládeže" pořádek a svým vlivem zajistit i značný počet hlasů pro ANC ve volbách.

Pokračování na str. 9

Pokud by se někdo domníval, že sebelikvidací Parlamentu došlo v JAR k bezvládní, mýlil by se. Legitimní vládu sice stále ještě na pár měsících máme, leč pouze na papíře. Prakticky podvojnou dohodou mezi Nacionální partají a ANC nám tu najednou vyroztlo těleso zvané TEC, Transitional Executive Council, které podle ujišťování vládního vyjednavče R.Meiera, i samotného pana prezidenta, mělo mít ve stadiu přechodném prý pouze funkci vládních poradců, a také vzniklo za účelem vyrovnání hrací plochy. Jenže: mezi konšelstvem této rady sedí soudruzi Ramaphosa a Joe Slovo, kteří málo druhý den po ustavení prohlásili, že jako exekutivní těleso požadují také výkonnou moc. Takže jí mají a je to! Původně mělo být TEC tělesem multipartajním, ale pro uspěchanost v rozhodování, vyvíjený tlak na rychlé sezmolení nedostatečně formulované prozatímní ústavy, se v Kempton Parku zástupci některých politických stran a skupin, se skupením ve společenství Freedom Alliance (Butheleziho IFP, KP, Afrikaner Volkfront, zástupci Dophuthatswany a Ciskei) účastí v TEC zřekli. Snah bylo mnoho, přimět tuto silnou opoziční skupinu k participaci, ale když k dohodě nedošlo, ustavilo se TEC bez nich - a jede se dál, jakoby se nechumelilo. Pěkná habaděra, že?! Rozhodovat bez účasti takřka třetiny populace JAR je poněkud podivné. Zda ránové z Freedom Alliance svým odmítavým postojem přece jen neudělali chybu - ukáže pouze čas. ANC a NP mají teď volné ruce. Bílé části jihoafrických měst dostaly během posledních měsíců úplně jiný vzhled: kamkoli oko pohlédne je vidět les poutačů různých realitních kanceláří hlásajících, že ten či onen dům, byt, pozemek jsou na prodej. U velkých činžáků v centrech měst je najednou pět i více takových tabulí, totéž bývá vidět i u jednotlivých domků a vilek. Tak desperátní jsou jejich majitelé, že si hned najmou několik agentůr, aby se nemovitostí zbavili. Co jsem v Africe, něco obdobného nepamatuji. Možná, že jde o pouhou paniku, těžko říct, rozhodně to však nevěští o víře v dobrou budoucnost této země mezi bílým obyvatelstvem. Na prodej jsou nejen poměrně levné byty a domky, ale i luxusní sídla s bazény, s tenisovými kurty a nádhernými zahradami v exkluzivních lokalitách. Leč kupců pomálu. Doba je nejistá a nikdo neví, jakým směrem se bude země ubírat po dubnových volbách v nichž, podle většiny průzkumů má vítězně s pravouhou vyjít ANC. Podle jednoho z nich, uveřejněného v nedělních Sunday Times (14.12.93) 70% bílých je přesvědčeno, že černí chtějí totální vládu nad zemí, stejné procento černých se domnívá, že bílí chtějí zachovat apartheid. Na 40% bílých myslí, že separátní bílý stát je dobrá myšlenka, 50% černých je proti tomu. Černobílá polarizace je větší než v minulosti: 75% bílých je proto, aby policie měla právo na místě zastřelit kriminálníka a znásilňovatele. 21% bělochů bylo vykradeno či přepadeno, v porovnání s 10,7% černých. 65% bílých se domnívá, že budou za vlády černochů utlačováni. 75% černých věří, že nová vláda učiní z Jižní Afriky opět prosperující zemi. 50% z nich myslí, že táž vláda vyřeší jejich osobní finanční problém, 75% bílých tvrdí opak. 80% černochů tvrdí, že JAR je dostatečně bohatou zemí na to, aby dala jeho lidu vše, co potřebuje. 65% bílých se domnívá, že je země relativně chudou. V jedné z mála věcí, v níž se obě strany shodují je, že se necítí bezpeční, jsou zmateni a mají pocit, že byli smeteni vírem událostí. 80% černých je přesvědčeno, že by jim vláda měla zajistit bezplatné bydlení, 90% by chtělo zdarma nabýt vzdělání a dostávat 100% podporu v nezaměstnanosti. 20% černochů uznává, že je dobré platit daně, 75% chce, aby pouze bohatí byly daně. Více jak 50% černochů si myslí, že vlastní-li někdo dva domy, měl by jeden z nich dát nemajetným. 55% černých podporuje znárodnění průmyslu, ale 33% vidí v komunismu velké nebezpečí, což je dobré. Dobré je i to, že obě rasy by ul přály klid a mír v zemi. Horší už je, že pouhých 12% bílých si myslí, že se tak stane brzy, 83% se domnívá, že to vezme 10 i více let, než se situace v zemi zlepší. Stejně procento - 20 - u obou si myslí, že emigrace je tím jediným řešením.

Volební kampaň hlavních aktérů ANC a NP se sice rozjíždí, ale poněkud líknavěji než by se dalo čekat. Pan prezident již pár měsíců v barevných i černých volebních obvodech absolvoval, ale nedá se říci, že by uspěl. Spíše naopak - ANC ukázala, kterák dovede cítit demokratická práva na svobodu projevu: náš pan prezident byl ukřižován a jeho černí stoupenci kamonováni a muselo se jim dostat policejní ochrany, aby nepřišli o život. Jó, co zavel to sám teď pan prezident sklízí! A také se patřičně durdí: upozorňuje své příznivce na to, že ANC je nebezpečná strana, prolezlá komunistickými elementy, a že musí být ve volebním vítězství zastavena, jinak bude se země zle... Najednou! To přece musel dávno při svém rozhledu vědět!

ANC si počíná obezřetněji, i když ve svých volebních slibech bulíkuje a lže, jak když liskne. Vytasil se s jakýmsi pětiletým rekonstrukčním plánem ekonomické situace: hodlá postavit během prvního roku na 300 000 domků, slibuje snížit daně za současného zlepšení zdravotnictví, černým se má dostat bezplatné školní výuky a již se téměř nezmiňuje o nějakém znárodnění... Ovšem tím, že vůbec neuvádí, kde na to vše hodlá získat fondy, nebyl bych si tak jist, že by k němu v nouzi či nutnosti nepřikročil. Ekonomičtí kapitáni

O zájmech civilizace, genocidě a revoluci

V. Chorin

Každý může o své vůli vyznávat jakoukoli víru, dokonce pokud jde o příchyllost k marxismu. Přesto se musíme divit, jak se mohlo stát, že se ideologií, která vyhlásila násilí za prostředek k dosažení všeobecného blahobytu pro pracující masy, ideologií ve své podstatě i duchem protiruskou a protislovanskou, vyzbrojili plamenní revolucionáři, že ji vnutili na dlouhá desetiletí našemu národu jako vládnoucí.

Sebrané spisy K. Marxe a F. Engelse ještě nejsou knihopisnou raritou a tak se pokusme aspoň krátce dotknout tématu marxismus a slovanská otázka.

Revoluce 1848-49 jako nikdy předtím vyostřila slovanskou otázku v rakouském impériu. Michail Bakunin, aktivní účastník revoluce a poslanec pražského Slovanského sjezdu r. 1848, v brožurě Výzva ke Slovanům mimo jiné požadoval svobodu, rovnost, bratrství všech národů, což neuniklo jednomu ze zakladatelů vědeckého komunismu F. Engelsovi. Ten bez prodlení již v únoru 1849 reagoval na události ve stati Demokratický panslavismus, prosycené otevřenou nenávisí ke Slovanům. „Spravedlnost, lidskost, svoboda, rovnost a bratrství jsou morálními kategoriemi, které krásně znějí... A může-li Bakunin vyčítat Američanům „dobyvačnou válku, jež se - i když uštěďruje silnou ránu jeho teorii - opírá o „spravedlnost a lidskost“, a to výlučně v zájmu civilizace. Jaké neštěstí, jestli bohatá Kalifornie byla vyrvána z rukou lenivých Mexikánců, kteří s ní nedokázali nic vykonat. A co je na tom špatného, jestli energičtí Yankeeové rychlou exploatací tamějších zlatonosných rozsypů zmnoží komunikační spoje... vybudují velká města... zpřístupní Tichý oceán civilizaci“, - tady je i ironie, i sarkasmus, i nezahalený cynismus i samosebou zjevný rasismus. Aťsi budou narušeny morální principy - vše to jsou malichernosti ve srovnání s takovými podle Engelse celosvětově historickými fakty. Tehdy jsem si vzpomněl, že na základě údajů z 1. 1. 1987 v USA žilo 242,1 mil. obyvatel, z nichž Indiánů všeho všudy 1,4 mil.

Trochu historie. Plánovitě vyhánění Indiánů z jejich odvěkých zemí bílými kolonisty se začalo již koncem 18. století. V této souvislosti uvedu výrok pittsburského spisovatele H. H. Brackenridga: „Indiáni jediní nemají právo vlastnit půdu. Oni ji nemohou optimálně využít během mnoha staletí, a proto je nezbytné zbavit je všech práv na tuto půdu a vyhnat je.“ Brzy pod sadistickým heslem „Dobrý Indián je pouze Indián mrtvý“ původní obyvatelé Ameriky začali být

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty

6226 W. Cermak Rd.
Berwyn, IL

Jestliže zamýšlíte prodat majetek, ohodnocuji zdarma v chicagském okolí. Procenta jsou velmi nízká, chcete-li koupit. Volejte 708-484-4800 nebo domů 708-562-7605

PRODÁ SE

Prodám loď - sailboat - za \$25,000 nebo vyměním za auto nebo za "Vacation trailer". Tel. 219-659-0938.

PRODÁ SE prosperující restaurace na Floridě, 80 míst + likéry. Tel. 1-813-736-4912.

Havajské ostrovy - Maui - nocleh se snídaní v soukromém domě, dvě oddělené ložnice, studio; domek s 1 ložnicí. \$75-80 za noc pro dva. Bazén, jacuzzi. Volejte 1-808-874-6407 - Eva Villas.

Naše písničky nezahynou

Půlhodinku hudby z naší vlasti vysílá Jerry Jiráček na stanici WCEV 1450 AM každou středu a pátek v 8.05 večer.

Kde možno koupit HLASATEL:

- **Minařík Bakery**
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- **Brookfield (Minařík II.) Bakery**
9213 Broadway, Brookfield
Pouze nedělní
- **Austin a Čermák Rd.**
Cicero — stánek
- **Prague Sausage & Delicatessen**
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- **Redakce Hlasatele**
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- **The European Village, Ltd.**
6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- **Roh Oak Park & Čermák Rd.**
Berwyn — stánek
- **Čermák Rd. & East Ave.**
Berwyn — stánek
- **26th & Ridgeland**
Berwyn, stánek — nedělní
- **V New Yorku: Candy Store**
1437 - 1st Ave., New York, NY

Hledám jakoukoliv práci od 7 AM do 5 PM. Mluvím česky a anglicky. Volejte (708) 652-8795.

HELP WANTED

Refrigeration Trainee; young bright & energetic man to do shop work. Must be mechanically inclined.
Call: (708) 246-5333.

HELP WANTED

Domovník pro budovu s bydlením, který bydlí v Berwynu. Musí mluvit anglicky. Volejte po 5. hodině 484-3729 nebo 383-8434.

Přijme se žena k uklizení domů a kanceláři. Musí bydlet v Naperville. Pokoj opatříme. Volejte (708) 393-3999.

SEZNÁMENÍ

Chcete sa zoznámit' so ženami zo Slovenska? Píšte na: HOME DATA, P.O. BOX 516, BERWYN, IL. 60402

PŘEKLADY

IJK Translation Service
z češtiny do angličtiny a naopak

☆☆☆

I. J. KOVAR
P.O. Box 313
Riverside, IL 60546
or call
(708) 442-7115

Ondruš & Syn

Žhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného prádla, hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic, soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen, sklad hotových prošitvaných dek a polštářů z husího prachového prádla z dakronu. Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky i anglicky. Máme 56-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

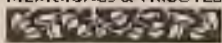
Nastřelte nás!

Ondruš & Syn

6533 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS
484-1700

It keeps more than memories alive.

AMERICAN HEART ASSOCIATION
MEMORIALS & TRIBUTES

1-800-AHA-USA1

American Heart Association

This space provided as a public service
©1993, American Heart Association

Křemežský veletrh

František Růžička

Křemže je malé městečko položené necelých dvacet kilometrů jihovýchodně od Č. Budějovic. Původní osada zde existovala již při založení zlatokorunského kláštera v roce 1263. Roku 1351 se připomíná Theodorik, plebán křemežský. Matriky existují od roku 1658, farní kostel (sv. Michaela, archanděla) je původu gotického ze 14. století, roku 1470 byl přestavěn. Dnešní pseudogotická loď pochází z roku 1885. Hřbitovní kostel sv. Voršily byl postaven v roce 1905 (původní zástavba z r. 1550).

Z pohledu doby totalitní jde o střediskovou obec, o které by se toho za posledních dvacet let nedalo příliš napsat. Snad jen, že leží v úpatí Kletě, na kterou je odtud nádherný pohled. Od loňského roku se obec zařadila mezi "veletržní města", přestože mnohým to bylo k smíchu. K čemu prý "veletrh na vesnici".

Přestřížením pásky se tedy začal letošní, již druhý ročník Křemežského veletrhu pod názvem "Vše pro domov, zahradu a hobby". Celkem je přihlášeno 120 vystavovatelů, kteří obsadili budovu Mateřské školy, Základní školy, kino, telocvičnu a přilehlé prostory. Desítky stánků jsou vyhrazeny menším soukromým firmám a prodejčům nejrůznějšího sortimentu, bylo by zbytečné jej vyjmenovávat (od knih a pohlednic až po malé traktůrky se širokou paletou přídatných agregátů).

V soukromé návštěvě se představil i pan ministr Fr. Benda, který řekl: "Oceňuji vaši zdravou drzost, s níž jste hned zpočátku nasadili název veletrh. Musím však přiznat, že jste mu nezůstali nic dlužni. Viděl jsem zde zajímavé věci, některé byly i pro mne novinkami. Přeji vám hodně zdarů."

O nezbytný kulturní program se postarala řada účinkujících-kapely Vlachovanka, Agrovanka, Podhoranka, Babouci, sextet Budvarky, country kapela Maringotka, diskoprogram Radia Faktor. Klub Jitexu Písek předvedl při třech módních přehlídkách víc než 200 modelů z kolekce pro letošní rok. Na volném prostranství se předváděla skupina historického šermu, v soukromých prostorách výstava obrazů a na sportovním hřišti probíhal turnaj v badmintonu.

Každý návštěvník veletrhu (přišlo již přes 11 tisíc) může mít na úroveň svůj názor. Byl jsem zde naposledy v květnu 1990, kdy se opět mohly vyvěsit americké vlajky a bylo možné s pamětníky zavzpomínat na příjezd americké armády. Byly to zajímavé zážitky. Díky štábu organizátorů z obecního úřadu v čele se starostou ing. Miloslavem Podholou byla založena zajímavá snaha po obnově vilého života na jihočeském venkově. Myslím, že jim za to právem patří dík a uznání. Ani já nebudu hodnotit úroveň vystavovatelů, jedno však musím podotknout. Do areálu výstaviště nebyli vpuštěni vietnamští prodejci, pro jejich "brak" bylo vyhrazeno místo v jiné části obce. Úrovní to zcela určitě prospělo. Údajně, na jedné z vedlejších ploch vystupoval se svalnatými řečmi i bývalý poslanec Federálního shromáždění dr. Miloslav Sládek.

Takže za rok nashledanou.

Debt Forgiven But Not Forgotten

If your bank has forgiven a debt you were to repay, it probably won't be forgotten at year's end. Generally, financial entities must report the cancellation of some debts of \$600 or more to the IRS, if the debts are canceled after 1993.

Financial institutions and credit unions, as well as the Federal Deposit Insurance Corporation (FDIC), the Resolution Trust Corporation (RTC), the National Credit Union

Administration (NCUA), and other Federal executive agencies must file information returns for discharges of indebtedness of \$600 or more.

A canceled debt, or a debt paid for you by another person, is generally income to you and you must report it on your income tax return. This includes a discount offered by a financial institution for the prepayment of a mortgage loan.

CENY DO EVROPY: Nov. od \$628.00

- PRAHA - Sept., Oct. \$659.00
- PRAHA - Nov., Dec. \$628.00
- VÍDEŇ \$649.00
- FRANKFURT \$549.00
- MNICHOV \$599.00
- ŘÍM \$679.00
- PAŘÍŽ \$549.00
- LONDÝN \$459.00
- Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky do 1 měsíce pobytu \$599.00

Lodní zájezdy (cruises) za velké slavy:
2 osoby za cenu pro jednu osobu.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402
Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012
FAX 708-749-1350

vyhánění a vyhlazování, zato byla vytvořena civilizace. Zcela jako u Engelse – též případ. Ale to bylo jenom zastřelování, dál se rozjíždí jaksepatří útok proti Slovanům: „Národy, které nikdy neměly svou vlastní historii, které se od chvíle, kdy dosáhly prvního, nejnižšího stupně civilizace, nejsou životaschopné a nikdy nedokážou získat jakoukoliv samostatnost.“

Právě takový byl osud rakouských Slovanů. Češi, k nimž počítáme také Moravané a Slováky, ačkoli se liší jazykem a historií, nikdy neměli historii (co je to za logiku: „Nikdy neměli historii, ačkoli se liší jazykem a historií“? pozn. aut.). A tento historicky neexistující „národ“ si činí nároky na nezávislost. Tak tedy Češi jako součást Německa, Slováci jako součást Maďarska.“

Jak víme, dějiny to zařídily zcela jinak. V r. 1918 se Češi a Slováci sjednotili v jednom samostatném státě – Československé republice. Všimněte si, Engels nerozšiřuje pojem národa na Čechy - nezaslужují si toho, je to pro něj národ bez historie. Co přinutilo teoretika marxismu uchýlit se k falzifikaci? Těžko uvěřit, že by Engels nevěděl o více než tisícileté historii českého národa.

A čemu slouží urážlivé a svou nelidskostí ohromující vyhlášení sloupu nejrevolučnější ideologie ohledně tragického osudu polabských Slovanů: „Němci znovu vyválčili na Severu od Slovanů dříve německou (?) a pak slovanskou oblast od Labe po Warty; že toto podmanění bylo v zájmu civilizace, nikdo podnes nepopírá“. Běží tu o slovanské plemenné svazy Obodritů, Veletů a Lužických Srbů, kteří v 2. polovině 12. století byli v podstatě vyhlazeni a zněmčeni, jenom Lužičtí Srbové (Sorbové) si zachovali svou samobytnost. V r. 1978 jich bylo všeho všudy sto tisíc a žili na území bývalé NDR. Zas si povšimněte: u Engelse opět figuruje „podmanění v zájmu civilizace“. A tudíž podle toho Slované jsou národ podřadný, nezpůsobitý vytvořit civilizaci, jedním slovem podlidé – a to bylo řečeno před Nietzsche a téměř sto let před Hitlerem.

Životaschopnost je základním kritériem, z něhož Engels vychází při charakteristice národů a dopouští přitom vědomé stavění do protikladu jednoho národa proti druhému: „...A jestli osm milionů Slovanů po osm staletí bylo nuceno trpět jármu nasazené na ně čtyřmi miliony Maďarů, to samo dostatečně ukazuje, kdo byl životaschopnější a energičtější...“ Dál Engels Maďarům vyčítá, že od „počátku revoluce jednali příliš povolně a slabě vůči Chorvatům... národu samou svou přirozeností kontrarevolučnímu“.

Engels všechny Slované, vyjma Poláky, považuje za hlavní nástroj kontrarevoluce. „...Čechům, Chorvatům a Rusům je zabezpečena nenávist celé Evropy a krvavá revoluční válka celého Zá-

ANC jsou natolik mazaní, že něco určitě v záloze skrývají: nebudou chtít více zabít krávu – ale určitě jí pěkně podojí! Bílý poplatník daní nechť se těší...

Volby v JAR jsou opředeny obavami: jednak z očekávaného zastrášení v:liční militantní mládeží ANC a celkovou neregulérností, ale hlavně prý možným vojenským zásahem bílé pravice. Něco v tom smyslu naznačil představitel Afrikaner Volkfront generál Viljoen, jenž pohrozil násilím, pokud se burskému lidu nedostane práva na svůj vlastní stát. Jak ale známo, o tom Mandela nechce ani slyšet. Takže co? Dojde za krajních okolností vůbec k nějakým "demokratickým" volbám? Dojde k nim vůbec?

Na druhé straně, jaképak to volby budou, zůstane-li dobrá třetina země mimo účast? Nebude to nakonec fraška?

Ale hlavně, co za takových okolnostech nastane v zemi po volbách? Jak se budou cítit např. takoví Zuluové, když neúčastí IFP ne otevře cesta k ovládnutí Natalu ANC? Nechájí si to Zuluové líbit? Při jejich příslovně hrdosti a nevraživosti ke kmenu Xhosa asi sotva.

Gen. Viljoen

Affirmativní akce jsou utěšeně v běhu. Je to patrné už i na bílém televizním kanále: nejenom že málem v 80% reklamních blocích nám figurují před očima černé krásky, krásavci a dítka, do popředí se derou i tmavoocí hlasatelé a zpravodajové se špatnou angličtinou. A to mají přitom zbylé dva kanály své... Inu - Jižní Afrika doctává jinou podobu. Škoda - jaká to krásná mohla být země.

— 11

padu proti nim – píše – je nelitostným bojem ne na život, leč na smrt se Slovanstvem, které zradilo revoluci, bojem za zničení a nelitostný terorismus nikoli v zájmu Německa, ale v zájmu revoluce.“ Od těchto slov mrazí v duši. Jaká to patologická nenávist k Slovanům! Engels se však neomezuje na události let 1848-49, k slovanské otázce se vrací nejednou. Zvláště ho ovšem znepokojovalo Rusko, které pro něj je „zemí nepochybně usilující o výboje a bylo jí po celé století, pokud velké hnutí roku 1789 jí nezrodilo hrozného protivníka“. V předvečer Krymské války Engels vyslovil obavu, že se Rusko může stát téměř dvakrát silnějším než celá ostatní Evropa, jestli ovládne Turecko – a „ta-

kový zvrát událostí by byl nevyčísitelným neštěstím pro revoluci“. Už v dubnu 1853 vyzývá k útoku na „ruský antirevoluční kolos“. Zde neskrýval, že v dané situaci byly zájmy revolučních demokratů a Anglie shodné.

Jak se potom vysvětlilo, jiná velmoc – Francie – také nebyla zainteresována v zesílení Ruska, ale to již byl rok 1854. Engelsova otevřenost nás však vede do naší neklidné doby – a znovu nás napadá myšlenka, že dějiny jsou cenné tím, jak nejen učí, ale i varují...

Z ruštiny přeložil dr. Břetislav Dejdar●

číslo 8 / srpen 1993

LEVNÉ PŮJČKY NA AUTOMOBILY **6.25% APR**

PINNACLE BANK
SERVING THE MICHIGAN COMMUNITY

<p>Berwyn Banking Center 7112 West Cermak Road (708) 780-2025</p>	<p>Cicero Banking Center 6000 West Cermak Road (708) 780-4970</p>
---	---

Member FDIC

POMŮŽETE-LI SVĚ VLASTI STARÉ - POMŮŽETE TĚM SVĚ VLASTI NOVÉ!

12 Denní Hlasatel
16. února 1994

Father Vojtěch Vít, O.S.B.
Hlas národa

Titl. Denní Hlasatel
šéfredaktor

Vlast potřebuje lásku a pomoc. Bud'te svorní.

Josef kardinál Beran
arcibiskup pražský

Vážení pánové,

přijměte prosím tento společný či simultánní dopis od občana České republiky, který je zde na návštěvě. Z obou Vašich krajských novin vyzraňuje radost ze změn, ke kterým u nás došlo, současně ale starost, že národ je vlastně zaprodáván Němcům. Dle mého názoru je náš národ opravdu Němcům zaprodáván. Pod pláštíkem upevňování nové svobody se odehrávají vlastně závěrečné akty obrovského podvodu na našem národě, který nemá snad vůbec obdobu v historii. Po posledním aktu dramatu, hodného Shakespeara, bude náš stát již součástí Velkého Německa s německým úředním jazykem a český národ přestane existovat.

Přiletěl jsem na krátký pobyt v USA z Prahy. Jsem překvapen, jak se ta nešťastná česká vlastnost projevuje i v českých krajských novinách v USA. A svírají mě obavy o náš národ když vidím, jak německý vliv všude působí. V České republice Němci nyní vlastní velkou část českých krajských novin a zřejmě mají svůj vliv i ve zdejších krajských novinách.

Zastavit tu hru o osud českého národa, t.j. zabránit nezvratné likvidaci českého národa je možno pouze tehdy, když se národ nejen dozví pravdu jak to všechno vlastně ve skutečnosti bylo, ale — a to hlavně — když se národ dozví pravdu včas, t.j. dříve, než jako národ nenávratně zmizí v německé náručí. Proto náš prezident tak důrazně usiluje o naše přijetí do NATO, právě tak jako polský prezident o přijetí Polska a oba přitom naléhají aby se tak stalo co možno nejdříve. Právě té možnosti, že oba národy se dozví pravdu včas, je třeba předejít. Kdybychom byli v NATO tak by to znamenalo pevnou fixaci momentální uměle vytvořené a skutečnému citění lidí neodpovídající společensko-politické situace a tedy pozdější poznání pravdy by již nezabránilo naší společné cestě — pod deštníkem NATO — k "dobrovolné" germanizaci a to germanizaci nezvratné, protože německy důkladné.

Pravdu o tom, jak to všechno vlastně bylo, znají dobře ti, kteří byli ve funkcích — a zejména ti, co byli ve vysokých státních a stranických funkcích. Soustava "obrodných" zákonů, schválených u nás našimi parlamenty po listopadu 1989 v té zvláštní atmosféře — tolik podobné té poválečné atmosféře u nás v letech 1945-48, atmosféře plné radosti a nadějí, současně ale také plné tísně, nejistoty a strachu — a podepsané prezidentem Havlem však brání tomu, aby se kdokoliv odvážil cokoliv říci nahlas, co by nebylo v souladu s platným, t.j. vlastně německým scénářem. A nikdo se nesmí nikoho na nic takového ptát, tím méně snad o tom něco napsat nebo někde veřejně hovořit. Proto musí být udržována a stále obnovována ta "pokroková" — dnes protikomunistická — atmosféra, atmosféra soudce Lynche. A v intencích německého scénáře se tak děje nejen v "Česku" — ale jak dnes vidím také v krajských novinách v USA.

V komunistických stranách byly odedávna vždy 2 frakce — stalinská a protistalinská. Je možno předpokládat, že za všechny komunistické zločiny je zodpovědná právě ta stalinská frakce a že by za zločiny měli být viníci postaveni před soud a řádně souzeni a event. odsouzeni podle práva. A mělo by se jim poskytnout právo mít obhájce podle vlastního výběru, mít možnost říci na svoji obhajobu cokoliv, mít právo posledního slova a řízení by mělo být veřejné s možností účastnit se jej pro každého, kdo by měl zájem, včetně zahraničních novinářů či pozorovatelů. Prostě by mělo být zajištěno, aby místo vinného nebyl náhodou odsouzen nevinný.

Jakkoliv se v našem i v krajském tisku rozpoutalo a stále se udržuje to protikomunistické přímo běsnění, žádná konkrétní žaloba na nikoho nebyla podána. Není to proto, že politický vývoj u nás řídí představitelé právě té stalinské frakce, když byli tento vývoj u nás dlouhodobě připravovali a to pomocí disidentů?

Stalinisté dokázali vytvořit podmínky pro vstup sovětských vojsk k nám v r. 1968 pomocí dříve pro Stalina zapálených straníků. Nejprve odstranili z funkce tehdejšího prezidenta Novotného — tedy hlavní překážku vstupu — protože Novotný tvrdě odmítal povolit vstup sovětských vojsk na naše území již dávno před srpнем 1968, jak o to stalinisté vehementně usilovali a na Novotného silně naléhali. Určitě by bylo možné spočítat, kolik miliard dolarů jen z kapes amerických

poplatníků by se ušetřilo, kdyby k nám sovětská vojska v r. 1968 nebyla přišla a zlom ve studené válce nastal po volbách 1971. A pomocí prakticky stejných lidí — tentokrát ve formaci Charta 77 — pak stalinisté dokázali zmařit odchod sovětských vojsk od nás v r. 1977. A úsilí protistalinské frakce o vytvoření nových podmínek pro odchod a tím pro naplnění ducha Jalty pak Charta 77 mařila soustavně až do r. 1989. Kdyby nebyla Charta 77 zmařila odchod vojsk od nás v r. 1977, byla by to ještě obrovská suma peněz, kterou by západní vlády místo na zbrojení mohly věnovat na rozvoj třetího světa. A určitě by nebyla válka v Zálivu, válka v Jugoslávii, války v bývalém SSSR, nebyly by ty strašné hladomory v rozvojových zemích, nebylo by to nepříjemné prozření USA v Somálsku, že při absenci SSSR se USA stanou předmětem opovržení rozvojových zemí a budou odsouzeny bezmocně přihlížet jak první housle bude přebírat Japonsko v Asii a Německo v Evropě, tedy jak tyto vojensky poražené země se nakonec stanou vítěznými velmocemi a nebude pak již v ničí moci zabránit tomu, aby se nakonec nestaly mocnostmi neototalitními. Destrukce SSSR místo jeho transformace tedy přináší a ještě přinese více škody než užítku, zejména z hlediska perspektiv evropské civilizace.

Jalta nám víceméně byla vnucena prezidentem Rooseveltem. Jakkoliv to bylo pro náš národ bolestivé — v padesátých letech pak přímo tragické — zdá se, že Rooseveltův kalkul byl zaměřen na budoucnost Evropy. Jalta tedy zřejmě měla umožnit dobrovolný vznik sjednocené Evropy a to Evropy bez možné německé hegemonie v budoucnu a Evropy důsledně pluralitní, tedy vyvážené, tedy Evropy schopné hledět do příštího století s důvodnou sebedůvěrou. Naše země tedy zaplatila daň budoucnosti Evropy a dnes má za to zaplatit ještě jednou a to cenu nejvyšší, t.j. ztrátou své státní a národní existence. A proč? Jen proto, že někteří, kdysi šilení stalinisté najednou se potřebovali "vyvinutí"? Jen lidé s takovou potřebou se mohli stát nástroji mistrů politické manipulace. A proto má národ za to zaplatit svoji národní existenci? A národ si to má nechat libit — nebo dokonce sdílet nadšení se svým prezidentem nad svým nadcházejícím koncem? To snad ne!!!

Pánské šle v pohledu zepředu vytvářejí 2 rovnoběžky. Při pohledu zezadu však vidíme, že tyto "rovnoběžky" jsou spolu pevně spojeny. Tak spolu vzájemně soustavně "kooperovali" sovětský stalinisté a němečtí nacisté či neonacisté at' z NDR, BRD či z USA. Proto je třeba hledat souvislosti mezi takovými událostmi jako byly atentáty na oba bratry Kennedyovy, aféra Watergate, atentát na papeže, události v Budapešti v r. 1956, příchod vojsk k nám v r. 1968, vznik Charty 77, zmaření reformních změn v Polsku vznikem Solidarity v r. 1980 s dnešní očividnou snahou o ovládnutí Evropy Německem, které nutně a zákonitě by nakonec bylo totalitní, protože by se Němci ani jinak chovat neuměli, zejména, když by měli prakticky neomezenou moc ekonomickou.

Myslím si, že co bylo pokaženo, mělo být napraveno. Tržní hospodářství a soukromé vlastnictví je dobré. Státní regulace a společenské vlastnictví mohou být také dobré. Oba systémy jako takové mají ale jednu nevýhodu, že po dosažení zenitu nastává stagnace, postupný úpadek a poté pád a konec, spojený obvykle s velkým utrpením těch, které život v takové fázi zastihne. Spojíme-li oba systémy na př. v rámci Sjednocené Evropy, vznikne Evropa vyvážená, schopná čelit jakýmkoliv náporům v budoucnosti, zejména budou-li to systémy vzniklé z rozhodnutí svobodných vlád, vzešlých ze svobodných voleb na obou stranách. Mám zato, že staleté či tisícileté trvání džungle bylo možné jen proto, že příroda zde vytvořila a stále udržovala a — pokud to nepokazí člověk — stále udržuje vyvážený systém, tedy systém důsledně pluralitní.

A.B. Praha

Za každou lži je úklad a násilí, každá lež je útok na bezpečí světa.

Karel Čapek

PS: Podepisuji se pouze značkou, maje obavy zejména o své bližní. Stovka zabitých v souvislosti s atentátem na Kennedyho dává oprávnění k takovým obavám. Souvislost mezi atentátem a dnešní snahou Němců o ovládnutí Evropy zřejmě existuje, protože vytvoření dnešní, pro Němce tak příznivé situace, by absolutně nebylo možné bez předčasné smrti Kennedyho. A je-li tomu tak, tak to určitě bude hodnověrně prokázáno. Možná, že se opět ozvu, pokud získám pocit, že je o mé názory zájem. Zatím se budu snažit zainteresovat nějakého amerického novináře na rozhovoru s nějakým našim bytším vysokým politickým či policejním činitelem. Mohli byste učinit také tak? Citáty jsou z Hlasu národa z 1.1.1994.

Příloha: Fax ze Švýcar — depeše ze Ženevy údajně zachycená naší starou rozvědkou. Osobně pochybuji, že by o takové dohodě byl předem informován Gorbačov.